

Dziennik Urzędowy L 347

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

30 grudnia 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1336/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1338/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie 21
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1339/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju 30
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1340/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie 32

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1341/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju 34

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1342/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 w odniesieniu do włączenia obwodu kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną 41

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego 44

Sprostowania

- ★ Protokół o sprostowaniu do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach dnia 16 kwietnia 2003 roku (Dz.U. L 236 23.9.2003) (Polskie wydanie specjalne z 23 września 2003 r.) 62

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1336/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzającym nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej ⁽²⁾ wprowadzono nadzwyczajne środki handlowe, które przewidują nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii dla prawie wszystkich produktów pochodzących z krajów i obszarów celnych korzystających z procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Jako że kilkakrotnie znacząco zmieniano rozporządzenie (WE) nr 2007/2000, zostało ono ujednoczone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1215/2009 ⁽³⁾ w celu zachowania jasności i racjonalności.
- (2) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony,

podpisano w Luksemburgu w dniu 16 czerwca 2008 r. Do czasu zakończenia procedur koniecznych, aby układ ten wszedł w życie, podpisano i zawarto ⁽⁴⁾ umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony ⁽⁵⁾, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2008 r.

- (3) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, podpisano w Luksemburgu w dniu 29 kwietnia 2008 r. Do czasu zakończenia procedur koniecznych, aby układ ten wszedł w życie, podpisano i zawarto ⁽⁶⁾ umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony ⁽⁷⁾, która weszła w życie w dniu 1 lutego 2010 r.
- (4) Układy o stabilizacji i stowarzyszeniu i umowy przejściowe ustanawiają umowy system handlowy pomiędzy Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną oraz pomiędzy Unią Europejską a Serbią. Konieczna jest zatem zmiana rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 polegająca na usunięciu Bośni i Hercegowiny oraz Serbii z listy beneficjentów koncesji taryfowych na te same produkty, a także dostosowanie wielkości globalnych kontyngentów taryfowych na konkretne produkty w ramach systemu umownego. Bośnia i Hercegowina oraz Serbia powinny jednak pozostać beneficjentami w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 1215/2009 w takim zakresie, w jakim rozporządzenie to przewiduje koncesje, które są bardziej korzystne niż te istniejące w ramach umów dwustronnych.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009 pozostaje głównym instrumentem regulującym stosunki handlowe z Kosowem ⁽⁸⁾. Stały dostęp do rynku Unii jest

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 października 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 10; sprostowanie w Dz.U. L 233 z 30.8.2008, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 233 z 30.8.2008, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 28 z 30.1.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 28 z 30.1.2010, s. 2.

⁽⁸⁾ W rozumieniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1244/1999.

decydujący dla ożywienia gospodarczego Kosowa i całego regionu. Jednocześnie taki dostęp nie będzie miał negatywnych skutków dla Unii.

- (6) Z tych powodów i biorąc pod uwagę, że rozporządzenie (WE) 1215/2009 przestało obowiązywać w dniu 31 grudnia 2010 r., należy przedłużyć okres obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (7) Aby zapewnić, że Unia jest w stanie przestrzegać swoich międzynarodowych zobowiązań, preferencje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być uzależnione od kontynuacji lub odnowienia istniejącego odstępstwa od zobowiązań w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) uzyskanego przez Unię.
- (8) W celu ochrony interesów gospodarczych podmiotów konieczne jest zapewnienie środków przejściowych dla produktów, które w dniu zastosowania niniejszego rozporządzenia znajdują się w tranzycie lub są tymczasowo składowane w składach celnych lub w strefach wolnocłowych.
- (9) W celu przyjęcia przepisów koniecznych do stosowania niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących koniecznych zmian i dostosowań technicznych w załącznikach I i II po zmianach w kodach Nomenklatury scalonej i podpodziałach TARIC, a także koniecznych korekt w następstwie przyznania preferencji handlowych na mocy innych ustaleń między Unią a krajami i terytoriami, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. W procesie przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zagwarantować równoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (10) Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zawieszenia uprawnienia do korzystania z porozumień preferencyjnych w razie ich nieprzestrzegania, wydawania świadectw autentyczności potwierdzających, że towary pochodzą z danego kraju lub terytorium i odpowiadają definicji zawartej w niniejszym rozporządzeniu, a także czasowego zawieszenia całości lub części uzgodnień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.

- (11) Aby nie zakłócać handlu, niniejsze rozporządzenie należy stosować z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1215/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Uzgodnienia preferencyjne

1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych ustanowionych w art. 3, produkty pochodzące z obszaru celnego Kosowa, inne niż ujęte w pozycjach nr 0102, 0201, 0202, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 1604, 1701, 1702 i 2204 Nomenklatury scalonej, zostają dopuszczone do przywozu na obszar Unii bez ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym i podlegają zwolnieniu z opłat celnych i opłat o skutku równoważnym.

2. Produkty pochodzące z Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Czarnogóry lub Serbii podlegają w dalszym ciągu, w przypadkach gdy tak wskazano, przepisom niniejszego rozporządzenia. Takie produkty podlegają również wszelkim koncesjom handlowym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, jeśli są korzystniejsze od przewidzianych w umowach dwustronnych pomiędzy Unią a tymi krajami.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zgodnością z definicją »produktów pochodzących« ustaloną w części I, tytuł IV, rozdział 2, sekcja 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku nieprzestrzegania przez kraj lub terytorium ust. 1 lub 2 Komisja może, za pomocą aktów wykonawczych, zawiesić w całości lub w części, uprawnienia do korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia dla danego kraju lub terytorium. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”;

- 3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cła stosowane wobec przywozu do Unii młodej wołowiny zdefiniowanej w załączniku II i pochodzącej z obszaru celnego Kosowa stanowią 20 % cła *ad valorem* i 20 % cła specyficznego, jak ustalono we Wspólnej Taryfie Celnej, w ramach rocznego kontyngentu taryfowego 475 ton wyrażonych w masie tuszy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Wnioskom w sprawie przywozu w ramach tego kontyngentu towarzyszą świadectwa autentyczności wydawane przez właściwe władze terytorium wywozu i potwierdzające, że towary pochodzą z danego terytorium i odpowiadają definicji zawartej w załączniku II niniejszego rozporządzenia. Świadectwo to zostaje sporządzone przez Komisję za pomocą aktów wykonawczych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”;

b) skreśla się ust. 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niezależnie od innych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 10, uwzględniając szczególną wrażliwość rynków rolnych i produktów rybołówstwa, jeśli przywóz produktów rolnych i rybołówstwa powoduje poważne zakłócenia rynków unijnych i ich mechanizmów regulacyjnych, Komisja może przyjąć właściwe środki za pomocą aktów wykonawczych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Realizacja kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę

Komisja za pomocą aktów wykonawczych ustala szczegółowe przepisy w celu wdrożenia kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Przyznanie uprawnień

Komisja otrzymuje uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 7a, dotyczących:

- a) koniecznych zmian i dostosowań technicznych w załącznikach I i II w następstwie zmian w kodach Nomenklatury scalonej i podpodziałach TARIC;
- b) koniecznych korekt w następstwie przyznania preferencji handlowych na mocy innych ustaleń między Unią a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Wykonanie przekazania

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7, zostaną przekazane Komisji przed datą wygaśnięcia niniejszego rozporządzenia. Najpóźniej dziewięć miesięcy przed tą datą Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień.

3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7, mogą zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja ta staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w terminie późniejszym wskazanym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność żadnych aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 7 wchodzi w życie tylko pod warunkiem że w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o akcie delegowanym Parlamentu Europejskiego i Rady Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2 i 10 Komisję wspiera Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

2. Do celów art. 3 ust. 4 Komisję wspiera komitet ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (**). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Do celów art. 3 ust. 2 i art. 4 Komisję wspiera komitet ustanowiony na mocy art. 195 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku” (***)). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

(**) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

(***) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) poinformuje Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich;”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”;

b) skreśla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po zakończeniu okresu zawieszenia Komisja decyduje o zniesieniu środka tymczasowego zawieszenia albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z ust. 1.”;

9) art. 12 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

„Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2015 r.

Preferencje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przestają obowiązywać w całości lub w części, w przypadku gdy nie byłyby dozwolone odstępstwem ustanowionym przez WTO. Preferencje przestają obowiązywać w tym samym dniu, w którym przestaje obowiązywać odstępstwo. Komisja publikuje odpowiednio wcześniej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie skierowane do podmiotów gospodarczych i właściwych organów. Zawiadomienie określa, które preferencje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przestają obowiązywać oraz dzień, w którym przestają one obowiązywać.”;

10) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Towary, które w dniu 1 stycznia 2011 r. znajdują się w tranzycie lub są tymczasowo składowane na terenie Unii w składach celnych lub w strefach wolnocłowych i dla których przed tą datą wydano odpowiedni dowód pochodzenia z Bośni i Hercegowiny lub Serbii zgodnie z częścią I, tytuł IV, rozdział 2, sekcja 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, podlegają w dalszym ciągu przepisom rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 przez okres 4 miesięcy od dnia rozpoczęcia obowiązywania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

KONTYNGENTY TARYFOWE OKREŚLONE W ART. 3 UST. 1

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (CN), treść opisu produktów należy uważać za mającą jedynie wartość wskazującą; system preferencyjny jest ustalony, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN. Jeśli wskazane są kody ex CN, system preferencyjny należy określić poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego opisu.

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (1)	Beneficjenci	Stawka celna
09.1571	0301 91 10 0301 91 90 0302 11 10 0302 11 20 0302 11 80 0303 21 10 0303 21 20 0303 21 80 0304 19 15 0304 19 17 ex 0304 19 18 ex 0304 19 91 0304 29 15 0304 29 17 ex 0304 29 18 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 0305 49 45 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Pstrąg i troć (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> i <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>): żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	15 ton	Obszar celny Kosowa	0 %
09.1573	0301 93 00 0302 69 11 0303 79 11 ex 0304 19 18 ex 0304 19 91 ex 0304 29 18 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0505 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Karp: żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	20 ton	obszar celny Kosowa	0 %
09.1575	ex 0301 99 80 0302 69 61 0303 79 71 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	Kiełec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.): żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	45 ton	obszar celny Kosowa	0 %
09.1577	ex 0301 99 80 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 19 39 ex 0304 19 99 ex 0304 29 99 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00	Labraks (moron) (<i>Dicentrarchus labrax</i>): żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony; solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	30 ton	obszar celny Kosowa	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu ⁽¹⁾	Beneficjenci	Stawka celna
	ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80				
09.1515	ex 2204 21 93 ex 2204 21 94 ex 2204 21 95 ex 2204 21 96 ex 2204 21 97 ex 2204 21 98 ex 2204 29 93 ex 2204 29 94 ex 2204 29 95 ex 2204 29 96 ex 2204 29 97 ex 2204 29 98	Wino ze świeżych winogron, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 15 % obj., inne niż wina musujące	50 000 hl ⁽²⁾	Albania ⁽³⁾ , Bośnia i Hercegowina ⁽⁴⁾ , Chorwacja ⁽⁵⁾ , była jugosłowiańska republika Macedonii ⁽⁶⁾ , Czarnogóra ⁽⁷⁾ , Serbia ⁽⁸⁾ obszar celny Kosowa	Wyłączenie

⁽¹⁾ Jedna globalna wielkość na kontyngent taryfowy dostępny dla przywozu pochodzącego od beneficjentów.

⁽²⁾ Wielkość tego globalnego kontyngentu taryfowego zostaje zmniejszona, gdy wzrasta wielkość indywidualnego kontyngentu taryfowego mającego zastosowanie zgodnie z numerem porządkowym 09.1588 dla niektórych win pochodzących z Chorwacji.

⁽³⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Albanii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Albanią. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1512 i 09.1513.

⁽⁴⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Bośni i Hercegowiny do tych globalnych kontyngentów taryfowych jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnego kontyngentu taryfowego przewidzianego w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Bośnią i Hercegowiną. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1528 i 09.1529.

⁽⁵⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Chorwacji do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Chorwacją. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1588 i 09.1589.

⁽⁶⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii do tego globalnego kontyngentu taryfowego jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole dodatkowym w sprawie win zawartym z byłą jugosłowiańską republiką Macedonii. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1558 i 09.1559.

⁽⁷⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Czarnogóry do tych globalnych kontyngentów taryfowych jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania indywidualnego kontyngentu taryfowego przewidzianego w protokole dodatkowym w sprawie wina zawartym z Czarnogórą. Ten indywidualny kontyngent taryfowy otwiera się dla numeru porządkowego 09.1514.

⁽⁸⁾ Dostęp dla wina pochodzącego z Serbii do tych globalnych kontyngentów taryfowych jest uzależniony od uprzedniego wyczerpania obu indywidualnych kontyngentów taryfowych przewidzianych w protokole w sprawie wina zawartym z Serbią. Te indywidualne kontyngenty taryfowe otwiera się dla numerów porządkowych 09.1526 i 09.1527."

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1337/2011**z dnia 13 grudnia 2011 r.****w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli ⁽²⁾ oraz dyrektywa 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 2001 r. dotycząca badań statystycznych, które mają być prowadzone przez państwa członkowskie w celu ustalenia potencjału produkcyjnego plantacji niektórych gatunków drzew owocowych ⁽³⁾ były kilka razy zmieniane. Ponieważ konieczne są obecnie kolejne zmiany i uproszczenia, należy zastąpić te akty prawne jednym, ze względów przejrzystości i zgodnie z nowym podejściem do upraszczania ustawodawstwa Unii i lepszego stanowienia prawa.

(2) Aby wykonywać obowiązki nałożone na Komisję na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz ustawodawstwa Unii dotyczącego wspólnej organizacji rynków rolnych, Komisja musi być dokładnie informowana o potencjale produkcyjnym plantacji niektórych gatunków upraw trwałych w Unii. Aby zapewnić właściwe zarządzanie wspólną polityką rolną, Komisja wymaga regularnego (co pięć lat) dostarczania danych dotyczących upraw trwałych.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej ⁽⁴⁾ zapewnia ramy referencyjne dla

statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych. W szczególności rozporządzenie to zawiera wymóg zgodności z zasadami niezależności zawodowej, bezstronności, obiektywności, rzetelności, poufności informacji statystycznych oraz opłacalności.

(4) Konieczne jest zacieśnienie współpracy między organami zaangażowanymi w sporządzanie i publikowanie statystyk europejskich.

(5) Przygotowując i sporządzając statystyki europejskie, należy uwzględnić zalecenia międzynarodowe oraz najlepsze praktyki.

(6) Aby zapewnić monitorowanie potencjału produkcyjnego oraz umożliwić monitorowanie sytuacji rynkowej, powinny być dostępne statystyki strukturalne dotyczące upraw trwałych. Ponadto oprócz informacji dostarczanych w kontekście jednolitej wspólnej organizacji rynków, niezbędne są informacje o podziale statystyk na regiony. Państwa członkowskie powinny być zatem zobowiązane do gromadzenia tych informacji i wysyłania ich Komisji w wyznaczonych terminach.

(7) Statystyki strukturalne dotyczące upraw trwałych są niezbędne do zarządzania rynkami na poziomie Unii. Niezbędne jest także uwzględnienie statystyk strukturalnych dotyczących upraw trwałych obok statystyk rocznych dotyczących powierzchni i produkcji regulowanych innymi przepisami ustawodawstwa Unii w zakresie statystyk.

(8) Aby uniknąć niepotrzebnego obciążania gospodarstw i administracji, należy ustanowić progi dla ustalania jednostek stanowiących podstawę gromadzenia statystyk dotyczących upraw trwałych, wyłączając w ten sposób jednostki nieistotne.

(9) Aby zagwarantować harmonizację danych, konieczne jest wyraźne określenie najważniejszych definicji, okresów referencyjnych i wymogów dokładności, które należy stosować w tworzeniu statystyk dotyczących upraw trwałych.

(10) Aby zagwarantować dostępność tych statystyk użytkownikom w odpowiednim czasie, należy ustanowić harmonogram przekazywania tych danych Komisji.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 5.3.1979, s. 124.

⁽³⁾ Dz.U. L 13 z 16.1.2002, s. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

- (11) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) ⁽¹⁾ wszystkie statystyki państw członkowskich przekazywane Komisji w podziale na jednostki terytorialne mają być zgodne z klasyfikacją NUTS. W związku z powyższym, aby ustanowić porównywalne statystyki regionalne dotyczące upraw trwałych, jednostki terytorialne powinny być zdefiniowane zgodnie z klasyfikacją NUTS. Jednakże z uwagi na fakt, że właściwe zarządzanie sektorem win i winorośli wymaga zastosowania innego podziału terytorialnego, można dla tego sektora określić inne jednostki terytorialne.
- (12) Sprawozdania metodologiczne i jakościowe są niezbędne w celu oceny jakości danych oraz analizy wyników, dlatego też takie sprawozdania powinny być dostarczane regularnie.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnych ram na użytek tworzenia statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) W celu zapewnienia płynnego przejścia od systemu mającego zastosowanie na mocy dyrektywy 2001/109/WE, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać przyznawanie odstępstwa państwom członkowskim w przypadku gdy stosowanie niniejszego rozporządzenia do krajowych systemów statystycznych wymagałoby znacznych dostosowań i mogłoby spowodować znaczące problemy natury praktycznej.
- (15) Aby uwzględnić rozwój gospodarczy i techniczny, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany podziału gatunków według odmian, klas zageszczenia i klas wiekowych określonych w załączniku I oraz zmiennych/cech, klas wielkości, stopnia specjalizacji i odmian winorośli określonych w załączniku II, o ile wymagane informacje nie mają charakteru dobrowolnego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽²⁾.
- (17) Należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE.
- (18) W celu zapewnienia ciągłości czynności przewidzianych przez ramy statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia jego opublikowania i powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (19) Skonsultowano się ze Stałym Komitetem ds. Statystyk Rolniczych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne ramy systematycznego tworzenia statystyk europejskich dotyczących następujących upraw trwałych:

- a) jabłonie przeznaczone do produkcji jabłek deserowych;
- b) jabłonie produkujące jabłka do przetwarzania przemysłowego;
- c) grusze przeznaczone do produkcji gruszek deserowych;
- d) grusze produkujące gruszki do przetwarzania przemysłowego;
- e) drzewa morelowe;
- f) drzewa brzoskwiniowe przeznaczone do produkcji brzoskwiń deserowych;
- g) drzewa brzoskwiniowe produkujące brzoskwinie do przetwarzania przemysłowego;
- h) drzewa pomarańczowe;
- i) drzewa cytrusowe o małych owocach;
- j) drzewa cytrynowe;
- k) drzewa oliwne;
- l) winorośle przeznaczone do produkcji winogron stołowych;
- m) winorośle do innych celów.

2. Tworzenie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych, o których mowa w ust. 1 lit. b), d), g) i l), jest fakultatywne dla państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „uprawy trwałe” oznaczają niepodlegające płodozmianowi uprawy, inne niż trwałe użytki zielone, które zajmują grunty przez długi okres i dają zbiory przez kilka lat;
- 2) „działka obsadzona” oznacza działkę rolną zgodnie z definicją zawartą w art. 2 akapit drugi pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina⁽¹⁾, obsadzoną jedną z upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- 3) „powierzchnia obsadzona” oznacza powierzchnię działek obsadzonych jednorodną plantacją danej uprawy trwałe, zaokrągloną do najbliższej 0,1 hektara (ha);
- 4) „rok zbiorów” oznacza rok kalendarzowy, w którym rozpoczynają się zbiory;
- 5) „zagęszczenie” oznacza liczbę roślin na hektar;
- 6) „zwykły okres sadzenia” oznacza okres w roku, w którym zazwyczaj sadi się uprawy trwałe, rozpoczynający się w połowie jesieni i kończący się w połowie wiosny kolejnego roku;
- 7) „rok posadzenia” oznacza pierwszy rok wegetacji roślin po dniu umieszczenia ich na ostatecznym miejscu produkcji;
- 8) „wiek” oznacza liczbę lat, począwszy od roku posadzenia, który traktowany jest jako rok 1 (pierwszy);
- 9) „jabłonie przeznaczone do produkcji jabłek deserowych, grusze przeznaczone do produkcji gruszek deserowych i drzewa brzoskwińowe przeznaczone do produkcji brzoskwiń deserowych” oznaczają plantacje jabłoni, plantacje grusz i plantacje drzew brzoskwińowych, z wyjątkiem tych, które przeznaczone są do przetwarzania przemysłowego. W przypadku gdy nie jest możliwe wyróżnienie plantacji owoców przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego, odnośna powierzchnia jest zaliczana do niniejszej kategorii;
- 10) „winorośle do innych celów” oznaczają wszystkie obszary obsadzone winoroślami, które należy włączyć do rejestru winnic ustanowionego na mocy art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji

i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina⁽²⁾;

- 11) „winogrona o dwójakim przeznaczeniu” oznaczają winogrona z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli sporządzonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 120a ust. 2–6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽³⁾, które są produkowane, dla tej samej jednostki administracyjnej, zarówno jako odmiany winogron przeznaczone do produkcji wina, jak i, w zależności od przypadku, odmiany winogron stołowych, odmiany przeznaczone do produkcji winogron suszonych lub odmiany przeznaczone do produkcji alkoholu winnego;
- 12) „uprawy łączone” oznaczają kombinację upraw zajmujących jednocześnie daną działkę.

Artykuł 3

Zakres

1. Statystyki, które należy dostarczyć dla upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), muszą być reprezentatywne dla co najmniej 95 % łącznej powierzchni obsadzonej dostarczającej produkcji wyłącznie lub głównie na rynek każdej z wymienionych upraw trwałych, w każdym z państw członkowskich.
2. Niezależnie od ust. 1, państwa członkowskie mogą wykluczyć gospodarstwa o powierzchni poniżej progu 0,2 hektara dla każdej z upraw trwałych, które produkują w całości lub głównie na rynek w każdym z państw członkowskich. Jeżeli powierzchnia takich gospodarstw stanowi mniej niż 5 % łącznej powierzchni obsadzonej daną uprawą, państwa członkowskie mogą podwyższyć ten próg, pod warunkiem że nie doprowadzi to do wykluczenia więcej niż dodatkowych 5 % łącznej powierzchni obsadzonej daną uprawą.
3. Powierzchnię upraw łączonych rozdziela się między różne uprawy proporcjonalnie do zajmowanego przez nie gruntu.
4. Statystyki dotyczące upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. m) niniejszego rozporządzenia, dostarcza się przy wykorzystaniu danych dostępnych w rejestrze winnic, wprowadzonym w życie zgodnie z art. 185a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla wszystkich gospodarstw włączonych do tego rejestru, zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 436/2009.

Artykuł 4

Tworzenie danych

1. Z zastrzeżeniem przypadków, w których skorzystano z możliwości, o której mowa w art. 1 ust. 2, państwa członkowskie, w których znajduje się co najmniej 1 000 ha powierzchni obsadzonej każdą z upraw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), tworzą, w 2012 r., a następnie co pięć lat, dane, o których mowa w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

2. Państwa członkowskie, w których znajduje się co najmniej 500 ha powierzchni obsadzonej uprawą, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. m), tworzą, w 2015 r., a następnie co pięć lat, dane, o których mowa w załączniku II.

3. W celu uwzględnienia rozwoju gospodarczego i technicznego Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 11 dotyczących zmiany:

— podziału gatunków według grup, klas zagęszczenia i klas wiekowych określonych w załączniku I, oraz

— zmiennych/cech, klas wielkości, stopnia specjalizacji i odmian winorośli określonych w załączniku II,

o ile wymagane informacje nie mają charakteru fakultatywnego.

Wykonując te uprawnienia, Komisja zapewni, aby akty delegowane nie nakładały znaczącego dodatkowego obciążenia administracyjnego na państwa członkowskie ani na respondentów.

Artykuł 5

Rok referencyjny

1. Dla danych, o których mowa w załączniku I, w odniesieniu do statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2012.

2. Dla danych, o których mowa w załączniku II, w odniesieniu do statystyk dotyczących uprawy trwałej, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. m), pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2015.

3. Dostarczane statystyki dotyczące upraw trwałych dotyczą powierzchni obsadzonej po zwykłym okresie sadzenia.

Artykuł 6

Wymogi dokładności

1. Państwa członkowskie prowadzące badania reprezentacyjne w celu uzyskania statystyk dotyczących upraw trwałych podejmują wszystkie kroki niezbędne w celu zapewnienia, aby współczynnik zmienności danych nie przekraczał na poziomie kraju 3 % dla powierzchni obsadzonej dla każdej z upraw, o których mowa w art. 1 ust. 1.

2. Państwa członkowskie, które decydują się skorzystać ze źródeł informacji statystycznych innych niż badania statystyczne, zapewniają, aby jakość uzyskanych informacji była co najmniej taka sama jak jakość informacji uzyskiwanych z badań statystycznych.

3. Państwa członkowskie, które decydują się skorzystać ze źródła administracyjnego w celu dostarczenia statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), z wyprzedzeniem informują Komisję o szczegółach metod, jakie mają być stosowane, oraz o jakości danych uzyskanych z tego źródła administracyjnego.

Artykuł 7

Statystyki regionalne

1. Dane w odniesieniu do statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l) niniejszego rozporządzenia, wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, przedstawia się w podziale według jednostek terytorialnych w klasyfikacji NUTS 1, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003, chyba że w załączniku I do niniejszego rozporządzenia określono podział mniej szczegółowy.

2. Dane w odniesieniu do statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. m) niniejszego rozporządzenia, wyszczególnione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, przedstawia się w podziale według jednostek terytorialnych w klasyfikacji NUTS 2, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003, chyba że w załączniku II do niniejszego rozporządzenia określono podział mniej szczegółowy.

Artykuł 8

Przekazywanie danych Komisji

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane określone w załącznikach I i II do dnia 30 września roku następującego po okresie referencyjnym.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące stosowanego formatu technicznego dla przekazywania danych określonych w załącznikach I i II. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 9

Sprawozdanie metodologiczne i jakościowe

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia kryteriami jakości mającymi zastosowanie do przekazywanych danych są kryteria, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

2. Do dnia 30 września 2013 r., a następnie co pięć lat państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostatowi) sprawozdania dotyczące jakości przekazywanych danych oraz stosowanych metod w odniesieniu do statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l) niniejszego rozporządzenia.

3. Do dnia 30 września 2016 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostatowi) sprawozdania dotyczące jakości przekazywanych danych oraz stosowanych metod w odniesieniu do statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. m) niniejszego rozporządzenia.

4. Sprawozdania te zawierają opis:

- a) organizacji badań statystycznych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia i wykorzystywanej metodologii;
- b) poziomu dokładności i wielkości próby w badaniach reprezentacyjnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu; oraz

c) jakości wykorzystanych źródeł innych niż badania statystyczne, przy użyciu kryteriów jakościowych, o których mowa w ust. 1.

5. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach metodologicznych lub innych zmianach, które mogłyby mieć znaczny wpływ na statystyki dotyczące upraw trwałych, nie później niż trzy miesiące przed wejściem w życie każdej takiej zmiany.

6. Uwzględnia się zasadę, zgodnie z którą dodatkowe koszty i obciążenia utrzymuje się w rozsądnych granicach.

Artykuł 10

Odstępstwo

1. W przypadku gdy zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia do krajowego systemu statystycznego danego państwa członkowskiego wymaga znacznych dostosowań i może spowodować znaczące trudności praktyczne w odniesieniu do upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), Komisja może przyjąć akty wykonawcze przysługujące temu państwu członkowskiemu odstępstwo od stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2012 r. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

2. Do celów ust. 1 państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek nie później niż dnia 1 lutego 2012 r.

3. Państwa członkowskie korzystające z odstępstwa nadal stosują dyrektywę 2001/109/WE.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o którym mowa w art. 4 ust. 3 i art. 13, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3 i art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 13 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Statystyk Rolniczych ustanowiony na mocy art. 1 decyzji Rady 72/279/EWG z dnia 31 lipca 1972 r. ustanawiającej Stały Komitet ds. Statystyk Rolniczych⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 13

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2018 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania niniejszego rozporządzenia. W ramach tego przeglądu Komisja ocenia konieczność tworzenia wszystkich danych, o których mowa w art. 4. Jeżeli Komisja uzna, że niektóre z tych danych nie są już potrzebne, jest ona upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 11, usuwających niektóre dane z załączników I i II.

Artykuł 14

Przepisy uchylające

Rozporządzenie (EWG) nr 357/79 i dyrektywa 2001/109/WE niniejszym tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2012 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia oraz uchylonej dyrektywy rozumie się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Przepisy przejściowe

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 niniejszego rozporządzenia, dyrektywa 2001/109/WE nadal ma zastosowanie na warunkach przewidzianych w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Dane statystyczne dotyczące plantacji owoców i oliwek

1. Podział gatunków według grup

Gatunek	Podział
Jabłonie przeznaczone do produkcji jabłek deserowych	Grupa Boskoop rouge
	Grupa Braeburn
	Grupa Cox Orange
	Grupa Cripps Pink
	Grupa Elstar
	Grupa Fuji
	Grupa Gala
	Grupa Golden Delicious
	Grupa Granny Smith
	Grupa Idared
	Grupa Jonagold/Jonagored
	Grupa Morgenduft
	Grupa Red. Delicious
	Grupa Reinette blanche du Canada
	Grupa Champion
Grupa Lobo	
Grupa Pinowa	
Pozostałe	
Jabłonie produkujące jabłka do przetwarzania przemysłowego (fakultatywnie)	
Grusze przeznaczone do produkcji gruszek deserowych	Grupa Conference
	Grupa William
	Grupa Abate
	Grupa Rocha
	Grupa Coscia-Ercolini
	Grupa Guyot
	Grupa Blanquilla
	Grupa Decana
	Grupa Kaiser
	Pozostałe

Gatunek	Podział				
Grusze produkujące gruszki do przetwarzania przemysłowego (fakultatywnie)					
Drzewa brzoskwi- niowe przeznaczone do produkcji brzos- kwiń deserowych	Brzoskwinie inne niż nektaryny i brzoskwinie przeznac- zone do przetwarza- nia	Żółty miąższ	Bardzo wczesne: zbiór do 15 czerwca		
			Wczesne: zbiór między 16 czerwca a 15 lipca		
			Średnio późne: zbiór między 16 lipca a 15 sierp- nia		
			Późne: zbiór po 15 sierpnia		
		Biały miąższ	Bardzo wczesne: zbiór do 15 czerwca		
			Wczesne: zbiór między 16 czerwca a 15 lipca		
			Średnio późne: zbiór między 16 lipca a 15 sierp- nia		
			Późne: zbiór po 15 sierpnia		
		Brzoskwinia płaskoowocowa			
			Nektaryny	Żółty miąższ	Bardzo wczesne: zbiór do 15 czerwca
Wczesne: zbiór między 16 czerwca a 15 lipca					
Średnio późne: zbiór między 16 lipca a 15 sierp- nia					
Późne: zbiór po 15 sierpnia					
Biały miąższ	Bardzo wczesne: zbiór do 15 czerwca				
	Wczesne: zbiór między 16 czerwca a 15 lipca				
	Średnio późne: zbiór między 16 lipca a 15 sierp- nia				
	Późne: zbiór po 15 sierpnia				
Drzewa brzoskwi- niowe produkujące brzoskwinie przeznaczone do przetwarzania przemysłowego (w tym odmiana Pavie) (fakultatywnie)					
Drzewa morelowe	Bardzo wczesne: zbiór do 31 maja				
	Wczesne: zbiór między 1 a 30 czerwca				
	Średnio późne: zbiór między 1 a 31 lipca				
	Późne: zbiór po 1 sierpnia				

Gatunek	Podział	
Drzewa pomarańczowe	Navel	Wczesne: zbiór między październikiem a styczniem
		Średnio późne: zbiór między grudniem a marcem
		Późne: zbiór między styczniem a majem
	Blancas	Wczesne: zbiór między grudniem a marcem
		Późne: zbiór między marcem a majem
	Sanguine	
Pozostałe		
Drzewa cytrusowe o małych owocach	Mandarynki Satsuma	Mandarynki Satsuma ekstrawczesne: zbiór między wrześniem a listopadem
		Pozostałe mandarynki Satsuma: zbiór między październikiem a grudniem
	Klementynki	Klementynki wczesne: zbiór między wrześniem a grudniem
		Klementynki średnio późne: zbiór między listopadem a styczniem
		Klementynki późne: zbiór między styczniem a marcem
Pozostałe małe owoce cytrusowe, w tym mieszańce		
Drzewa cytrynowe	Odmiany zimowe: zbiór między październikiem a kwietniem	
	Odmiany letnie: zbiór między lutym a wrześniem	
Drzewa oliwne	Na oliwki stołowe, na oliwki do produkcji oliwy lub na oliwki o dwojakim przeznaczeniu	
Winorośle na winogrona stołowe (fakultatywnie)		
	Białe	Bezpestkowe
		Zwykłe
	Czerwone	Bezpestkowe
		Zwykłe

2. Klasy zagęszczenia

	Klasy zagęszczenia	Jabłonie i grusze	Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe	Drzewa cytrusowe o małych owocach	Drzewa oliwne	Winorośle na winogrona stołowe
Zagęszczenie (liczba drzew/hektar)	1	< 400	< 600	< 250	< 140	< 1 000
	2	400–1 599	600–1 199	250–499	140–399	1 000–1 499
	3	1 600–3 199	≥ 1 200	500–749	≥ 400	≥ 1 500
	4	≥ 3 200		≥ 750		

3. Klasy wiekowe

	Klasy wiekowe	Jabłonie i grusze	Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe	Drzewa cytrusowe o małych owocach	Drzewa oliwne	Winorośle na winogrona stołowe
Wiek (lata od roku posadzenia)	1	0–4	0–4	0–4	0–4	0–3
	2	5–14	5–14	5–14	5–11	3–9
	3	15–24	15 i więcej	15–24	12–49	9–19
	4	25 i więcej		25 i więcej	50 i więcej	20 i więcej

4. Podsumowanie

4.1. Powierzchnia według klas wiekowych i klas zagęszczenia dla każdego z gatunków na poziomie kraju

Państwo członkowskie:

Gatunek:

	Łącznie	Klasa wiekowa 1	Klasa wiekowa 2	Klasa wiekowa 3	Klasa wiekowa 4
Łącznie					
Klasa zagęszczenia 1					
Klasa zagęszczenia 2					
Klasa zagęszczenia 3					
Klasa zagęszczenia 4					

4.2. Powierzchnia według klas wiekowych i regionów dla każdego z gatunków i każdej z grup (bez podziału według klas zagęszczenia)

Państwo członkowskie:

Gatunek:

Grupa:

	Łącznie	Klasa wiekowa 1	Klasa wiekowa 2	Klasa wiekowa 3	Klasa wiekowa 4
Łącznie					
Region (NUTS 1)					
...					

4.3. Powierzchnia według klas zagęszczenia i regionów dla każdego z gatunków i każdej z grup (bez podziału według klas wiekowych)

Państwo członkowskie:

Gatunek:

Grupa:

	Łącznie	Klasa zagęszczenia 1	Klasa zagęszczenia 2	Klasa zagęszczenia 3	Klasa zagęszczenia 4
Łącznie					
Region (NUTS 1)					
...					

ZAŁĄCZNIK II

Dane statystyczne dotyczące winnic

Objaśnienie skrótów:

- Nr lub nr – numer
- gosp. – gospodarstwo
- ha – hektar
- cz. – czerwone/różowe
- białe
- nskl – gdzie indziej niesklasyfikowane
- PDO – chroniona nazwa pochodzenia
- PGI – chronione oznaczenie geograficzne

Tabela 1: Plantacje winorośli według typu produkcji ^(a)

Zmienna/Cecha	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)
Łączna powierzchnia uprawy winorośli (w/jeszcze nie w produkcji)	Łącznie	
Powierzchnia uprawy winorośli w produkcji, obsadzona:	odmianami białych winogron	
	— w tym nadającymi się do produkcji win z PDO	
	— w tym nadającymi się do produkcji win z PGI	
	— w tym nadającymi się do produkcji win bez PDO ani PGI	
	— w tym „winogronami o dwójakim przeznaczeniu”	
	winogronami suszonymi	
	Łącznie	
Powierzchnia upraw winorośli jeszcze nie w produkcji, obsadzona:	winogronami (w tym odmianami „o dwójakim przeznaczeniu”)	
	— w tym nadającymi się do produkcji win z PDO	
	— w tym nadającymi się do produkcji win z PGI	
	— w tym nadającymi się do produkcji win bez PDO ani PGI	
	— w tym „winogronami o dwójakim przeznaczeniu”	
	winogronami suszonymi	
	Łącznie	
Winorośle (w/jeszcze nie w produkcji) przeznaczone do produkcji:	materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli	
	innych winorośli gdzie indziej niesklasyfikowanych (nskl)	

^(a) Państwa członkowskie, których dotyczy podział na regiony: BG, CZ, DE, IT, EL, ES, FR, HU, AT, PT, RO, SI oraz SK.

Tabela 2: Plantacje winorośli według klasy wielkości na poziomie kraju

Tabela 2.1: Plantacje winorośli według klas wielkości całkowitej powierzchni obsadzonej winoroślami, całkowita powierzchnia winnicy

Klasa wielkości (ha)	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)
< 0,10 (*)		
0,10 – < 0,50		
0,50 – < 1		
1 – < 3		
3 – < 5		
5 – < 10		
≥ 10		

(*) Tylko dla państw członkowskich, których to dotyczy.

Tabela 2.2: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle na winogrona – Łącznie

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.2.1: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle na winogrona nadające się do produkcji win z PDO

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.2.2: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle na winogrona nadające się do produkcji win z PGI

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.2.3: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle na „winogrona o dwojakim przeznaczeniu”

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.2.4: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winogrona przeznaczone do produkcji wina bez PDO ani PGI

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.3: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle na winogrona przeznaczone do suszenia

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 2.4: Plantacje winorośli według klas wielkości łącznej powierzchni obsadzonej winoroślami, winorośle gdzie indziej niesklasyfikowane (nssl)

Dane w takim samym podziale jak w tabeli 2.1.

Tabela 3: Plantacje winorośli według stopnia specjalizacji i klasy wielkości na poziomie kraju

Klasa wielkości (w kolumnach): zob. wiersze tabeli 2 (< 0,1 ha/0,10 – < 0,50 ha/itd.).

Stopień specjalizacji	< 0,10 ha		...	
	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)
Plantacje winorośli				
Plantacje o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi wyłącznie do produkcji win				
— w tym gospodarstwa o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi wyłącznie do produkcji win z PDO lub PGI				
— w tym tylko PDO				
— w tym tylko PGI				
— w tym PDO i PGI				
— w tym gospodarstwa o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi wyłącznie do produkcji win bez PDO lub PGI				
— w tym gospodarstwa o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi do produkcji różnych rodzajów wina				
Gospodarstwa o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi wyłącznie do produkcji winogron suszonych				
Gospodarstwa o innych powierzchniach obsadzonych winoroślami				
Gospodarstwa o powierzchni obsadzonej winoroślami przeznaczonymi do produkcji różnego typu				

Tabela 4: Główne odmiany winorośli ⁽⁴⁾

Podziału danych należy dokonywać tylko wówczas, gdy łączna powierzchnia uprawy danej odmiany wynosi co najmniej 500 ha.

Odmiany, które należy wymienić w tabelach, to odmiany znajdujące się w wykazie głównych odmian i odpowiadających im obszarów zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina ⁽¹⁾ (załącznik XIII tabela 16).

Klasy wiekowe do zastosowania:

< 3 lata

3–9 lat

10–29 lat

≥ 30 lat

Główne odmiany winogron według klasy wiekowej

Odmiana winorośli	< 3 lata		...	
	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)
Plantacje winorośli				
1. w tym odmiany czerwone, łącznie				
1.1. w tym odmiana 1				
1.2. w tym odmiana 2				

⁽⁴⁾ Państwa członkowskie, których dotyczy podział na regiony: BG, CZ, DE, IT, EL, ES, FR, HU, AT, PT, RO, SI oraz SK.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.

Odmiana winorośli	< 3 lata		...	
	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)	Nr gosp.	Powierzchnia (ha)
1.3. w tym odmiana ...				
...				
1.N. w tym pozostałe mieszane odmiany czerwone				
2. w tym odmiany białe, łącznie				
2.1. w tym odmiana 1				
2.2. w tym odmiana 2				
2.3. w tym odmiana ...				
...				
2.N. w tym pozostałe mieszane odmiany białe				
3. w tym odmiany o innym kolorze, łącznie				
3.1. w tym odmiana 1				
3.2. w tym odmiana 2				
3.3. w tym odmiana ...				
...				
3.N. w tym pozostałe mieszane odmiany o pozostałych mieszanych kolorach				
4. w tym odmiany o nieokreślonym kolorze				

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1338/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2 i art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony w dniu 31 października 2011 r. przez komitet pojednawczy⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od 2007 r. Wspólnota optymalizuje swoją współpracę geograficzną z krajami rozwijającymi się w Azji, Azji Środkowej i Ameryce Łacińskiej oraz z Irakiem, Iranem, Jemenem i Republiką Południowej Afryki na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽²⁾.
- (2) Pierwotnym i naczelnym celem rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 jest eliminowanie ubóstwa przez realizację milenijnych celów rozwoju. Zakres współpracy w ramach programów geograficznych obejmujących rozwijające się kraje, terytoria i regiony, określony w tym rozporządzeniu, jest ponadto ograniczony do finansowania środków, które mają spełniać kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (zwane dalej „kryteriami ODA”) ustanowione przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD/DAC”).
- (3) W interesie Unii leży dalsze pogłębienie stosunków z odnośnymi krajami rozwijającymi się, które są ważnymi partnerami dwustronnymi i podmiotami na forach wielostronnych i w zakresie globalnego zarządzania. Ze strategicznego punktu widzenia w interesie Unii leży propagowanie zdywersyfikowanych powiązań z tymi krajami, w szczególności w takich dziedzinach jak wymiana ekonomiczna, handlowa, akade-

micka, gospodarcza i naukowa. Unia potrzebuje zatem instrumentu finansowania, który pozwoliłby na sfinansowanie środków, które co do zasady nie mogłyby zostać uznane za oficjalną pomoc rozwojową w świetle kryteriów ODA, ale które mają decydujące znaczenie dla zacieśnienia stosunków z odnośnymi krajami rozwijającymi się i wnoszą istotny wkład w postępy tych krajów.

- (4) W tym celu w ramach procedur budżetowych w latach 2007 i 2008 przewidziano cztery działania przygotowawcze, mające na celu zainicjowanie tego typu wzmocnionej współpracy zgodnie z art. 49 ust. 6 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾. Te cztery działania przygotowawcze obejmują: wymianę gospodarczą i naukową z Indiami, wymianę gospodarczą i naukową z Chinami, współpracę z grupą krajów o średnich dochodach w Azji oraz współpracę z grupą państw o średnich dochodach w Ameryce Łacińskiej. Na mocy wspomnianego artykułu procedura ustawodawcza wszczęta w następstwie działań przygotowawczych musi zostać zakończona przed końcem trzeciego roku budżetowego.
- (5) Cele i przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006⁽⁴⁾ są odpowiednie, aby realizować tego typu wzmocnioną współpracę z krajami objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006. Aby współpraca ta była możliwa, konieczne jest rozszerzenie geograficznego zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 i zapewnienie odpowiedniej puli środków finansowych na potrzeby współpracy ze wspomnianymi krajami rozwijającymi się.
- (6) Rozszerzenie geograficznego zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 spowoduje objęcie krajów rozwijających się zakresem stosowania dwóch różnych instrumentów finansowania w dziedzinie działań zewnętrznych. Należy zapewnić wyraźne rozdzielenie tych dwóch instrumentów finansowania. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 finansowane będą środki, które spełniają kryteria ODA, natomiast rozporządzenie (WE) nr 1934/2006 będzie mieć zastosowanie wyłącznie do tych środków, które co do zasady tych kryteriów nie spełniają. Ponadto należy zadbać o to, by kraje objęte dotychczas zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006, czyli państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokim dochodzie, nie znalazły się na skutek rozszerzenia geograficznego zakresu stosowania tego rozporządzenia w niekorzystnej sytuacji, w szczególności pod względem finansowym.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r. (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

- (7) Ponieważ kryzys gospodarczy spowodował wyjątkowe obciążenie dla budżetów w całej Unii, a proponowane rozszerzenie dotyczy krajów, które osiągają czasem poziom konkurencyjności porównywalny z unijnym i w których średni poziom życia zbliżył się do poziomu niektórych państw członkowskich, współpraca unijna powinna uwzględniać wysiłki krajów beneficjentów na rzecz przestrzegania porozumień międzynarodowych Międzynarodowej Organizacji Pracy i udziału w realizacji ogólnych celów dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.
- (8) Przegląd wdrożenia instrumentów finansowania w dziedzinie działań zewnętrznych ujawnił niespójności w zakresie przepisów, które wyłączają z finansowania koszty związane z podatkami, cłami i innymi opłatami jako niekwalifikowalne. Ze względu na potrzebę zachowania spójności proponuje się uzgodnić te przepisy z innymi instrumentami.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1934/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1934/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1934/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie oraz z krajami rozwijającymi się objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie działań nieobjętych oficjalną pomocą rozwojową”;

- 2) art. 1–4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia »państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokim dochodzie« obejmują państwa i terytoria wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a »kraje rozwijające się« obejmują kraje objęte rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającym instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (*) oraz kraje wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Wspólnie państwa te zwane są dalej »krajami partnerskimi«.

Finansowanie unijne na mocy niniejszego rozporządzenia wspiera współpracę gospodarczą, finansową, techniczną, kulturalną i akademicką z krajami partnerskimi w tych obszarach określonych w art. 4, które wchodzą w zakres kompetencji Unii. Niniejsze rozporządzenie służy finansowaniu środków, które co do zasady nie spełniają kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej (zwanym dalej »kryteriami ODA«) określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (»OECD/DAC«).

2. Podstawowym celem współpracy z krajami partnerskimi jest zareagowanie na potrzebę wzmocnienia związków z tymi krajami i dalszego wspólnego zaangażowania na forach dwustronnych, regionalnych i wielostronnych z myślą o stworzeniu bardziej przyjaznego i przejrzystego środowiska dla rozwoju stosunków między Unią a krajami partnerskimi zgodnie z określonymi w Traktatach zasadami, na których opierają się działania zewnętrzne Unii. Dotyczy to m.in. wspierania demokracji, przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, praworządności, a także propagowania godnej pracy oraz dobrych rządów i ochrony środowiska z myślą o tym, by przyczynić się do postępu i zrównoważonego rozwoju w krajach partnerskich.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Współpraca ma na celu utrzymywanie stosunków z krajami partnerskimi i ma służyć zintensyfikowaniu dialogu i większemu zbliżeniu oraz tworzeniu i promowaniu podobnych struktur i wartości politycznych, gospodarczych i instytucjonalnych. Unia ma również na celu pogłębienie współpracy i wymiany z liczącymi się lub zyskującymi na znaczeniu partnerami dwustronnymi oraz podmiotami na forach wielostronnych i w zakresie globalnego zarządzania. Współpraca obejmuje również partnerów, w odniesieniu do których w strategicznym interesie Unii leży wzmacnianie powiązań i promowanie wartości określonych w Traktatach.

2. W uzasadnionych okolicznościach i w celu zapewnienia spójności i skuteczności unijnego finansowania oraz pobudzenia współpracy regionalnej Komisja może przy przyjmowaniu rocznych programów działania, o których mowa w art. 6, zdecydować, że kraje niewymienione w załącznikach kwalifikują się do zastosowania środków finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli projekty lub programy, które mają być realizowane, mają charakter regionalny lub transgraniczny. Przewiduje się to w wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5.

3. Komisja wprowadza zmiany w wykazach zawartych w załącznikach I i II w świetle regularnych przeglądów wykazu krajów rozwijających się, przeprowadzanych przez OECD/DAC, oraz informuje o tych zmianach Parlament Europejski i Radę.

4. W przypadku finansowania unijnego na mocy niniejszego rozporządzenia w odpowiednich przypadkach szczególną uwagę zwraca się na przestrzeganie przez kraje partnerskie podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz na wysiłki tych krajów na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

5. W przypadku krajów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia ściśle przestrzega się spójności polityki ze środkami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1337/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającego instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się (**).

Artykuł 3

Zasady ogólne

1. Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności, a także dąży – poprzez dialog i współpracę – do tego, by wspierać, rozwijać i wzmacniać działania na rzecz przestrzegania tych zasad w krajach partnerskich.

2. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia stosuje się zróżnicowane podejście do planowania współpracy z krajami partnerskimi, tak by w odpowiednich przypadkach móc uwzględnić ich sytuację gospodarczą, społeczną i polityczną oraz szczególne interesy, strategie i priorytety Unii.

3. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia obejmują obszary współpracy wymienione w szczególności w instrumentach, umowach, deklaracjach i planach działania Unii i krajów partnerskich, jak również obszary szczególnych interesów i priorytetów Unii, i muszą być z nimi spójne.

4. Celem Unii w odniesieniu do środków finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie ich spójności z innymi obszarami jej działań zewnętrznymi oraz z innymi istotnymi politykami Unii, w szczególności ze współpracą na rzecz rozwoju. Zapewnia się to w drodze formułowania polityk, planowania strategicznego oraz programowania i wdrażania środków.

5. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia stanowią uzupełnienie wysiłków podejmowanych przez podmioty publiczne państw członkowskich i Unii w dziedzinie stosunków handlowych oraz wymiany kulturalnej, akademickiej i naukowej oraz zapewniają tym wysiłkom wartość dodaną.

6. Komisja przekazuje informacje Parlamentowi Europejskiemu i regularnie przeprowadza wymianę opinii z jego udziałem.

Artykuł 4

Obszary współpracy

Finansowanie unijne wspiera działania dotyczące współpracy zgodne z art. 1 i musi być spójne z ogólnym przeznaczeniem i zakresem stosowania oraz celami i zasadami ogólnymi niniejszego rozporządzenia. Finansowanie unijne obejmuje działania, które co do zasady nie spełniają kryteriów ODA i które mogą obejmować wymiar regionalny, w następujących obszarach współpracy:

- 1) wspieranie współpracy, partnerstw i wspólnych przedsięwzięć podmiotów gospodarczych, społecznych, kulturalnych, akademickich i naukowych pochodzących z Unii i z krajów partnerskich;
- 2) pobudzanie dwustronnego handlu, przepływu inwestycji oraz partnerstw gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw;
- 3) wspieranie dialogu między podmiotami politycznymi, gospodarczymi, społecznymi i kulturalnymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi działającymi w odnośnych sektorach w Unii i krajach partnerskich;
- 4) wspieranie powiązań międzyludzkich, programów edukacyjnych i szkoleniowych oraz wymiany intelektualnej, a także pogłębienie wzajemnego zrozumienia międzykulturowego, w szczególności na szczeblu rodziny, w tym środków na rzecz zapewnienia i zwiększenia udziału Unii w programie Erasmus Mundus oraz uczestnictwa w europejskich targach edukacyjnych;
- 5) wspieranie projektów dotyczących współpracy w dziedzinach takich, jak: badania, nauka i technika, sport i kultura, energia (w szczególności energia odnawialna), transport, kwestie związane z ochroną środowiska (w tym zmiana klimatu), cia, kwestie finansowe, prawne i dotyczące praw człowieka oraz wszelkie inne zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i krajów partnerskich;
- 6) rozpowszechnianie wiedzy na temat Unii i działanie na rzecz jej zrozumienia, a także promowanie jej wizerunku;
- 7) wspieranie konkretnych inicjatyw, w tym prac badawczych, analiz, projektów pilotażowych lub wspólnych projektów mających na celu skuteczną i elastyczną realizację celów współpracy wynikających z rozwoju dwustronnych stosunków Unii z krajami partnerskimi lub przyspieszenie dalszego pogłębiania i poszerzania dwustronnych stosunków z tymi krajami.

(*) Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

(**) Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 62.;

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wieloletnie programy współpracy obejmują okres nie dłuższy niż okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Określa się w nich konkretne interesy i priorytety Unii, cele ogólne i oczekiwane rezultaty. Szczególnie w przypadku Erasmus Mundus programy muszą mieć na celu jak najbardziej zrównoważony zasięg geograficzny. Ponadto określa się w nich obszary wybrane do finansowania przez Unię i podaje orientacyjny przydział przeznaczonych na dany okres środków finansowych, zarówno całkowity, jak i w podziale na priorytetowe dziedziny i kraje partnerskie lub grupy krajów partnerskich. W stosownych przypadkach można go podać w formie przedziału wartości. Wieloletnie programy współpracy podlegają przeglądowi śródkresowemu lub w razie konieczności przeglądowi przeprowadzanym *ad hoc*.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Strategiczne interesy i ogólne cele Unii oraz priorytetowe obszary współpracy wybrane do finansowania przez Unię oraz oczekiwane rezultaty współpracy z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II

Podstawą wieloletnich programów współpracy, o których mowa w art. 5, z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II są następujące ogólne cele i priorytetowe obszary współpracy i finansowania oraz oczekiwane rezultaty:

1) dyplomacja publiczna i działania informacyjne, których celem są:

- szeroko zakrojone działania na rzecz zrozumienia Unii oraz promowania jej wizerunku,
- rozpowszechnianie poglądów Unii na istotne kwestie polityki, a także propagowanie wyznawanych przez nią wartości: demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności,
- zachęcanie do refleksji i dyskusji na temat Unii i jej polityk oraz na temat stosunków Unii z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II,
- opracowanie nowych podejść będących impulsem dla pozytywnych i ukierunkowanych na wyniki stosunków z krajami, które mają niewielką wiedzę na temat Unii lub nie mają jej wcale.

Działania na rzecz osiągnięcia tych celów powinny prowadzić do lepszego wzajemnego postrzegania i zrozumienia się przez Unię i kraje partnerskie wymienione w załączniku II, co w ostatecznym rozrachunku korzystnie wpłynie na gospodarcze i polityczne stosunki Unii z jej partnerami;

2) partnerstwa gospodarcze i współpraca biznesowa, których celem jest:

- ułatwienie unijnym przedsiębiorstwom dostępu do rynków, w szczególności dzięki wspierającym je programom (obejmującym odpowiednie wsparcie regulacyjne w odniesieniu do barier w handlu), z wykorzystaniem doświadczeń wynikających z realizowanych od dawna programów współpracy biznesowej.

Programy te powinny w stosownych przypadkach stanowić uzupełnienie istniejących działań wspierających. Programy powinny oferować konkretne możliwości usprawnionej współpracy biznesowej i naukowej, zwiększenia obrotów i inwestycji w wybranych obszarach oraz intensyfikacji przepływów handlowych z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II.

Wysiłki te są spójne z szerszą strategią Komisji służącą zwiększaniu konkurencyjności Unii na światowych rynkach i z innymi politykami Unii wobec konkretnych regionów i krajów oraz stanowią ich uzupełnienie.

Zasoby ukierunkowuje się na kraje, w których przez podjęcie działań można zwiększyć udział unijnych przedsiębiorstw. Małe i średnie przedsiębiorstwa z Unii poszukujące dostępu do rynków w Azji, Ameryce Łacińskiej, na Bliskim Wschodzie i w Republice Południowej Afryki są przedmiotem szczególnego zainteresowania. W stosownych przypadkach zasoby ukierunkowuje się na kraje przestrzegające podstawowych standardów pracy określonych przez MOP i wnoszące wkład w podejmowane na skalę światową działania na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;

3) powiązania międzyludzkie, których celem jest:

- wspieranie wysokiej jakości partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego z Unii i państw trzecich, które to partnerstwa stanowią podstawę usystematyzowanej współpracy, wymiany i mobilności, na wszystkich poziomach szkolnictwa wyższego (Działanie 2 – CZĘŚĆ 2: Partnerstwa z państwami i terytoriami, które objęte są instrumentem finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi), w ramach programu Erasmus Mundus II, działanie 2,
- uzupełnienie stypendiów przewidzianych w działaniu 2 programu Erasmus Mundus finansowanych w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Działanie 2 – CZĘŚĆ 1: Partnerstwa z państwami, które objęte są europejskim instrumentem sąsiedztwa i partnerstwa, instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju, Europejskim Funduszem Rozwoju i Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (dawniej »okno współpracy zewnętrznej«)), przez wspieranie wyjazdów unijnych studentów i nauczycieli akademickich do państw trzecich,

— propagowanie wspólnie ze społeczeństwem obywatelskim w jego jak najszerzym ujęciu lepszego zrozumienia Unii jako takiej, jej stanowiska w sprawie problemów globalnych, a także procesów integracji gospodarczej, społecznej i politycznej i uzupełnienie w ten sposób oficjalnych stosunków Unii z danymi rządami,

— wspieranie współpracy, partnerstw i wspólnych przedsięwzięć podmiotów gospodarczych, społecznych, kulturalnych, akademickich i naukowych z Unii i z krajów partnerskich.

Działania te powinny umożliwiać czerpanie wzajemnych korzyści ze współpracy w zakresie edukacji, kultury i społeczeństwa obywatelskiego. Można to osiągnąć przez poprawę jakości kształcenia i stawianie czoła wzajemnym wyzwaniom, przed którymi stoją rozwijające się społeczeństwa oparte na wiedzy. Prowadzone działania powinny stanowić wartość dodaną w stosunku do rezultatów twórczej wymiany idei, wiedzy oraz wyników w zakresie badań i technologii prowadzonej ramach wymiany akademickiej i zawodowej, w szczególności z krajami partnerskimi, których systemy szkolnictwa wyższego są porównywalne z systemem unijnym.”;

5) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje roczne programy działania oparte na wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5, i przekazuje je jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy staje się ust. 1;

b) w ust. 1 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) wspólne organy powołane przez kraje i regiony partnerskie oraz Unię;

f) instytucje i organy Unii, w zakresie w jakim realizują one działania wspierające, o których mowa w art. 9;”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. Środki objęte rozporządzeniem (WE) nr 1257/96 Rady z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej (*), rozporządzeniem (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Stabilności(**) lub rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 i kwalifikujące się do finansowania na ich podstawie nie są finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Finansowanie unijne na mocy niniejszego rozporządzenia nie może służyć finansowaniu nabywania broni lub amunicji ani operacji o charakterze wojskowym lub obronnym.

(*) Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

(**) Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1.”;

7) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowanie unijne co do zasady nie jest wykorzystywane do pokrycia podatków, ceł lub opłat w krajach partnerskich.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowanie unijne może obejmować wydatki związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem, audytem i oceną działań bezpośrednio koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia i osiągnięcia jego celów; może też obejmować wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną, które może ponieść Komisja, w tym jej delegatury w krajach partnerskich, przy zarządzaniu działaniami finansowanymi w ramach niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje działania wspierające nieobjęte wieloletnimi programami współpracy i przekazuje zawiadomienie w ich sprawie jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

9) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ochrona interesów finansowych Unii”;

b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wszelkie umowy zawarte na podstawie niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii – w szczególności w odniesieniu do nieprawidłowości, nadużyć finansowych, korupcji oraz innych działań niezgodnych z prawem – zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich(*), rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami(**) oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (***)

2. Umowy muszą wyraźnie uprawnian Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli dokumentów lub kontroli na miejscu u wszystkich wykonawców lub podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe. Ponadto umowy wyraźnie upoważniają Komisję do przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96.

(*) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

(**) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

(***) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.”;

10) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Ocena

1. Komisja, w stosownych przypadkach lub na wniosek Parlamentu Europejskiego albo Rady, regularnie ocenia działania i programy finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia, posługując się niezależnymi zewnętrznymi sprawozdaniami z oceny, po to by ustalić, czy cele zostały osiągnięte, oraz umożliwić sformułowanie zaleceń służących udoskonaleniu przyszłych działań. Rezultaty ocen są wykorzystane przy opracowywaniu programu i przydziale środków.

2. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny, o której mowa w ust. 1, Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do wiadomości.

3. Komisja włącza wszystkie odpowiednie strony, w tym podmioty niepaństwowe, w fazę oceny współpracy unijnej prowadzonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

Artykuł 14

Sprawozdanie roczne

Komisja bada postępy we wdrażaniu środków podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie szczegółowe roczne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie określa wyniki wykonania budżetu i przedstawia wszystkie finansowane działania i programy oraz, w miarę możliwości, określa najważniejsze skutki i wpływ działań i programów realizowanych w ramach współpracy.”;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Przepisy finansowe

Finansowa kwota odniesienia przeznaczona na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 2007–2013 wynosi 172 mln EUR w odniesieniu do krajów wymienionych w załączniku I i 176 mln EUR w odniesieniu do krajów wymienionych w załączniku II. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach określonych w ramach finansowych.”;

12) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz państw i terytoriów uprzemysłowionych oraz innych państw i terytoriów o wysokim dochodzie objętych niniejszym rozporządzeniem”;

13) dodaje się nowe załączniki II i III, których tekst jest zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz krajów rozwijających się objętych niniejszym rozporządzeniem*Ameryka Łacińska*

1. Argentyna
2. Boliwia
3. Brazylia
4. Chile
5. Kolumbia
6. Kostaryka
7. Kuba
8. Ekwador
9. Salvador
10. Gwatemala
11. Honduras
12. Meksyk
13. Nikaragua
14. Panama
15. Paragwaj
16. Peru
17. Urugwaj
18. Wenezuela

Azja

19. Afganistan
20. Bangladesz
21. Bhutan
22. Birma/Myanmar
23. Kambodża
24. Chiny
25. Indie
26. Indonezja
27. Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
28. Laos
29. Malezja
30. Malediwy
31. Mongolia
32. Nepal

33. Pakistan

34. Filipiny

35. Sri Lanka

36. Tajlandia

37. Wietnam

Azja Środkowa

38. Kazachstan

39. Republika Kirgiska

40. Tadżykistan

41. Turkmenistan

42. Uzbekistan

Bliski Wschód

43. Iran

44. Irak

45. Jemen

Afryka Południowa

46. Republika Południowej Afryki

ZAŁĄCZNIK III

Przydział środków finansowych na współpracę z krajami wymienionymi w załączniku II

Podział środków finansowych na okres 2011–2013 według obszarów współpracy z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II:

Obszary priorytetowe	
Dyplomacja publiczna i działania informacyjne	co najmniej 5 %
Promowanie partnerstw gospodarczych i współpracy biznesowej	co najmniej 50 %
Powiązania międzyludzkie	co najmniej 20 %
Nieprzydzielona na konkretny cel rezerwa oraz koszty administracyjne	nie więcej niż 10 %”

OŚWIADCZENIE KOMISJI DOTYCZĄCE ART. 16

Rozporządzenie dotyczy kwestii wsparcia pewnych określonych działań prowadzonych poza ramami oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) w krajach objętych instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju (rozporządzenie nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju). Rozporządzenie to ma być jednorazowym rozwiązaniem przedmiotowej kwestii.

Komisja potwierdza, że eliminacja ubóstwa, w tym dążenie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, jest podstawowym celem prowadzonej przez nią współpracy na rzecz rozwoju i nadal ma pierwszorzędne znaczenie.

Przypomina, że finansowa kwota odniesienia określona w art. 16 dla krajów wymienionych w załączniku II zostanie uruchomiona za pośrednictwem specjalnych linii budżetowych przeznaczonych na finansowanie działań innych niż oficjalna pomoc rozwojowa.

Komisja potwierdza również, że ma zamiar stosować finansową kwotę referencyjną określoną w art. 38 instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (rozporządzenie nr 1905/2006) na lata 2007–2013 oraz przestrzegać przepisów tego rozporządzenia dotyczących spełnienia kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej. Przypomina, że zgodnie z obecnymi planami finansowymi ta kwota referencyjna zostanie zwiększona w 2013 roku.

W tym kontekście Komisja zamierza przygotować wnioski dotyczące projektów budżetów, które zapewnią stopniowe zwiększanie pomocy rozwojowej dla Azji i Ameryki Łacińskiej na mocy rozporządzenia nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju w okresie do roku 2013, tak by obecnie przewidywane kwoty ODA na mocy tego instrumentu i budżet UE zasadniczo pozostały niezmienione.

OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE WYKORZYSTYWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH W PRZYSZŁYCH WIELOLETNICH RAMACH FINANSOWYCH NA LATA 2014–2020

Parlament Europejski i Rada odnotowują komunikat Komisji pt. „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM (2011) 500 ⁽¹⁾), w szczególności w odniesieniu do postulowanego wykorzystywania aktów delegowanych w przyszłych instrumentach finansowania pomocy zewnętrznej; oczekuje także wniosków ustawodawczych, które zostaną należycie rozważone.

⁽¹⁾ komunikacie pt. „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM (2011) 500) Komisja stwierdza, że:

„Ponadto, w przyszłych podstawach prawnych odnoszących się do poszczególnych instrumentów, Komisja proponuje korzystanie w szerszym zakresie z aktów delegowanych, aby umożliwić większą elastyczność w kierowaniu polityką w poszczególnych dziedzinach w okresie finansowania przy poszanowaniu prerogatyw obu organów władzy ustawodawczej”.

oraz

„Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Można byłoby to osiągnąć przez wykorzystanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niektórych aspektów programów, co nie tylko zapewniłoby organom legislacyjnym jednakową pozycję, ale także zapewniłoby większą elastyczność w ramach programowania. W odniesieniu do EFR proponuje się dostosowanie kontroli do Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju z uwzględnieniem jego szczególnych cech”.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1339/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony w dniu 31 października 2011 r. przez komitet pojednawczy⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zwiększenia skuteczności i przejrzystości pomocy zewnętrznej Wspólnoty, w 2006 r. ustanowiono nowe ramy planowania i przekazywania pomocy. Obejmują one rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA)⁽²⁾, rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (Euratom) nr 300/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego⁽⁶⁾, rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na

rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie⁽⁷⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁸⁾.

- (2) W procesie wprowadzania w życie rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ujawniły się niezgodności dotyczące wyjątków od zasady niekwalifikowalności do finansowania unijnego kosztów związanych z podatkami, cłami i innymi opłatami. W związku z tym proponuje się zmienić stosowne przepisy tego rozporządzenia w celu dostosowania go do pozostałych aktów prawnych.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 11). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 81 z 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

**OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE WYKORZYSTANIA
AKTÓW DELEGOWANYCH W PRZYSZŁYCH WIELOLETNICH RAMACH FINANSOWYCH NA
LATA 2014–2020**

Parlament Europejski i Rada odnotowują komunikat Komisji Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM(2011) 500) ⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do postulowanego wykorzystania aktów delegowanych w przyszłych zewnętrznych instrumentach finansowania; oczekują także wniosków ustawodawczych, które zostaną należycie rozważone.

⁽¹⁾ W komunikacie Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM(2011) 500) Komisja stwierdza, że:
„Ponadto, w przyszłych podstawach prawnych odnoszących się do poszczególnych instrumentów, Komisja proponuje korzystanie w szerszym zakresie z aktów delegowanych, aby umożliwić większą elastyczność w kierowaniu polityką w poszczególnych dziedzinach w okresie finansowania przy poszanowaniu prerogatyw obu organów władzy ustawodawczej”.
oraz
„Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Można byłoby to osiągnąć przez wykorzystanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niektórych aspektów programów, co nie tylko zapewniłoby organom legislacyjnym jednakową pozycję, ale także zapewniłoby większą elastyczność w ramach programowania. W odniesieniu do EFR proponuje się dostosowanie kontroli do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju z uwzględnieniem jego szczególnych cech”.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1340/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1 i art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony w dniu 31 października 2011 r. przez komitet pojednawczy⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zwiększenia skuteczności i przejrzystości pomocy zewnętrznej Wspólnoty, w 2006 r. ustanowiono nowe ramy planowania i przekazywania pomocy. Obejmują one rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA)⁽²⁾, rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (Euratom) nr 300/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego⁽⁶⁾, rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parla-

mentu Europejskiego i Rady⁽⁷⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽⁸⁾.

- (2) W procesie wprowadzania w życie tych rozporządzeń ujawniły się niezgodności między nimi, dotyczące wyjątków od zasady niekwalifikowalności do finansowania unijnego kosztów związanych z podatkami, cłami, opłatami i innymi obciążeniami skarbowymi. W związku z tym proponuje się zmienić stosowne przepisy rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 w celu dostosowania go do pozostałych instrumentów.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 otrzymuje brzmienie:

„6. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu

Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SZPUNAR

Przewodniczący

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 14). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 81 z 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

**OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE WYKORZYSTANIA
AKTÓW DELEGOWANYCH W PRZYSZŁYCH WIELOLETNICH RAMACH FINANSOWYCH NA
LATA 2014–2020**

Parlament Europejski i Rada odnotowują komunikat Komisji Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM(2011) 500) ⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do postulowanego wykorzystania aktów delegowanych w przyszłych zewnętrznych instrumentach finansowania; oczekują także wniosków ustawodawczych, które zostaną należycie rozważone.

⁽¹⁾ W komunikacie Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM(2011) 500) Komisja stwierdza, że:
„Ponadto w przyszłych podstawach prawnych odnoszących się do poszczególnych instrumentów, Komisja proponuje korzystanie w szerszym zakresie z aktów delegowanych, aby umożliwić większą elastyczność w kierowaniu polityką w poszczególnych dziedzinach w okresie finansowania przy poszanowaniu prerogatyw obu organów władzy ustawodawczej”.
oraz
„Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Można byłoby to osiągnąć przez wykorzystanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niektórych aspektów programów, co nie tylko zapewniłoby organom legislacyjnym jednakową pozycję, ale także zapewniłoby większą elastyczność w ramach programowania. W odniesieniu do EFR proponuje się dostosowanie kontroli do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju z uwzględnieniem jego szczególnych cech”.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1341/2011**z dnia 13 grudnia 2011 r.****w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony w dniu 31 października 2011 r. przez komitet pojednawczy ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Polityka Unii w dziedzinie rozwoju ma na celu zmniejszenie, a ostatecznie wyeliminowanie ubóstwa.
- (2) Unia, jako członek Światowej Organizacji Handlu (WTO), jest zaangażowana we włączanie handlu w strategię na rzecz rozwoju oraz w propagowanie handlu międzynarodowego w celu przyspieszenia rozwoju oraz zmniejszenia i – w dłuższej perspektywie – wyeliminowania ubóstwa na świecie.
- (3) Unia wspiera grupę państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) na ich drodze do zmniejszenia ubóstwa i osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego i uznaje znaczenie sektorów żywnościowych ich gospodarek.
- (4) Unia jest zaangażowana we wspieranie sprawnej i stopniowej integracji krajów rozwijających się z gospodarką światową w celu osiągnięcia przez nie trwałego rozwoju. Kraje AKP będące głównymi eksporterami bananów mogą napotykać trudności w związku ze

zmieniającymi się ustaleniami dotyczącymi handlu, przede wszystkim w wyniku liberalizacji taryf KNU w ramach WTO oraz w wyniku umów dwustronnych i regionalnych zawartych lub będących w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej. Program środków towarzyszących w sektorze bananów na rzecz krajów AKP („program środków towarzyszących w sektorze bananów”) powinien zatem zostać włączony do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1905/2006 ⁽²⁾.

- (5) Środki pomocy finansowej, jakie należy przyjąć w ramach programu środków towarzyszących w sektorze bananów, powinny mieć na celu poprawę poziomu i warunków życia ludzi zamieszkujących obszary uprawy bananów oraz uczestniczących w łańcuchach wartości w sektorze bananów, zwłaszcza drobnych rolników i małych gospodarstw, a także zapewnienie zgodności z normami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normami środowiskowymi, szczególnie z normami dotyczącymi stosowania pestycydów i narażenia na kontakt z nimi. Środki te powinny zatem wspierać dostosowanie i obejmować, w stosownych przypadkach, restrukturyzację obszarów zależnych od eksportu bananów do Unii Europejskiej poprzez ukierunkowane wsparcie finansowe lub konkretne działania. Środki te powinny uwzględniać oczekiwany rozwój sektora eksportu bananów i zmierzać do ustanowienia polityki kształtowania odporności socjalnej, dywersyfikacji gospodarczej lub inwestycji w poprawę konkurencyjności, w przypadkach, w których jest to efektywne, biorąc pod uwagę rezultaty i doświadczenia uzyskane w ramach specjalnego systemu pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2686/94 ⁽³⁾ oraz specjalnych ram pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 856/1999 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1609/1999 ⁽⁵⁾. Unia uznaje znaczenie propagowania sprawiedliwszego podziału dochodów pochodzących z sektora bananów.
- (6) Program środków towarzyszących w sektorze bananów powinien towarzyszyć procesowi dostosowania w krajach AKP, które w ostatnich latach eksportowały do Unii znaczące ilości bananów i które mogą odczuwać skutki liberalizacji w ramach porozumienia genewskiego w sprawie handlu bananami ⁽⁶⁾ oraz w wyniku umów dwustronnych i regionalnych zawartych lub będących w trakcie zawierania między Unią i niektórymi krajami Ameryki Łacińskiej. Podstawą programu środków towarzyszących w sektorze bananów są specjalne ramy pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów. Program jest zgodny ze zobowiązaniami

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym), stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 17). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 5.11.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1999, s. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 141 z 9.6.2010, s. 3.

międzynarodowymi Unii w ramach WTO i koncentruje się na restrukturyzacji i poprawie konkurencyjności, a zatem ma określony czas trwania, który wynosi trzy lata (2011–2013).

- (7) Według wniosków z komunikatu Komisji z dnia 17 marca 2010 r. zatytułowanego „Sprawozdanie dwuletnie w sprawie specjalnych ram pomocy dla tradycyjnych dostawców bananów” programy pomocy realizowane w przeszłości w znaczny sposób przyczyniły się do poprawy zdolności skutecznego zróżnicowania gospodarczego, chociaż nie można jeszcze określić ich pełnego wpływu, a zrównoważony charakter eksportu bananów z krajów AKP nie został ugruntowany.
- (8) Komisja dokonała oceny specjalnych ram pomocy i nie przeprowadziła oceny skutków środków towarzyszących w sektorze bananów.
- (9) Komisja powinna zapewnić właściwą koordynację tego programu z indykatywnymi programami regionalnymi i krajowymi realizowanymi w krajach korzystających z pomocy, zwłaszcza w odniesieniu do realizacji celów o charakterze gospodarczym, rolnym, społecznym i środowiskowym.
- (10) Prawie 2 % światowego handlu bananami posiada certyfikat organizacji producentów sprawiedliwego handlu. Minimalne ceny w sprawiedliwym handlu ustala się na podstawie obliczenia „zrównoważonych kosztów produkcji”, które ustala się po konsultacji z podmiotami uczestniczącymi, w celu zawarcia w nich kosztów dostosowania do odpowiednich norm społecznych i środowiskowych oraz uzyskania rozsądnego zysku, dzięki któremu producenci mogą zabezpieczyć swój byt w perspektywie długoterminowej.
- (11) Podmioty łańcucha produkcyjnego w sektorze bananów powinny uzgodnić sprawiedliwy podział dochodów uzyskiwanych w tym sektorze, żeby uniknąć wyzysku lokalnych pracowników.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1905/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1905/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Realizacja pomocy unijnej

Zgodnie z ogólnym celem i zakresem zastosowania oraz celami i ogólnymi zasadami niniejszego rozporządzenia, pomoc unijna jest wprowadzana w życie poprzez programy geograficzne i tematyczne określone w art. 5–16 oraz programy określone w art. 17 i 17a.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów

1. Kraje AKP będące dostawcami bananów wymienione w załączniku IIIa korzystają z programu środków towarzyszących odnoszących się do bananów (»program środków towarzyszących w sektorze bananów«).

- a) Cele ogólne:

Unijna pomoc ma na celu:

- (i) wsparcie procesu dostosowania w związku z liberalizacją rynku bananów w Unii w ramach WTO;
- (ii) zwalczanie ubóstwa poprzez poprawę poziomu i warunków życia rolników i zainteresowanych osób.

- b) Ogólne priorytety:

Pomoc unijna bierze pod uwagę polityki oraz strategie dostosowawcze tych krajów, jak również ich uwarunkowania regionalne (pod względem odległości od regionów peryferyjnych Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich) i ukierunkowana jest w szczególności na co najmniej jednym z następujących obszarów współpracy:

- (i) uwzględnienie szerszych skutków procesu dostosowywania, szczególnie w odniesieniu do społeczności lokalnych i najsłabszych grup w obrębie tych społeczności, które to skutki są związane z zatrudnieniem i usługami społecznymi, wykorzystaniem gruntów i odnową środowiska, lecz nie muszą ograniczać się do tych obszarów;
- (ii) działanie na rzecz zróżnicowania gospodarczego w obszarach zależnych od bananów w przypadkach, w których taka strategia jest wykonalna;
- (iii) wzmacnianie konkurencyjności sektora eksportu bananów, tam gdzie jest to proces zrównoważony, z uwzględnieniem sytuacji różnych zainteresowanych stron w łańcuchu.

Programy promują zgodność z normami zatrudnienia i bezpieczeństwa oraz z normami ochrony środowiska; dotyczy to również wykorzystania pestycydów i narażenia na ich działanie.

- c) Oczekiwane rezultaty ogólne:

Rezultaty pomocy muszą być zgodne z celami określonymi w lit. a) niniejszego ustępu. Unijna pomoc w szczególności umożliwia – we współpracy z krajami korzystającymi z niej – osiągnięcie oczekiwanych rezultatów w obszarach społecznym, środowiskowym i gospodarczym.

2. W ramach kwoty, o której mowa w załączniku IV, Komisja określa maksymalną indykatywną kwotę dostępną dla każdego kwalifikującego się kraju AKP będącego dostawcą bananów, o których to krajach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w oparciu o następujące kryteria:

- a) wartość wymiany handlowej w zakresie bananów z Unią, przy czym większy import do Unii z danego kraju AKP będzie miał pozytywne odzwierciedlenie w przydzielonych środkach. Kryterium to jest oparte na wielkości sektora eksportu bananów do Unii w różnych krajach. Uwzględniona zostanie średnia z trzech najwyższych rocznych wielkości importu bananów do Unii z każdego z kwalifikujących się krajów korzystających z pomocy w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających rok 2010;
- b) znaczenie eksportu bananów do Unii dla gospodarki, przy czym większe znaczenie w danym kraju AKP będzie miało pozytywne odzwierciedlenie w przydzielonych środkach. Kryterium to zostanie określone na podstawie wartości importu bananów do Unii z każdego kwalifikującego się kraju korzystającego z pomocy, wyrażonej jako procent dochodu narodowego brutto (DNB) danego kraju w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających rok 2010, dla których dane są dostępne;
- c) poziom rozwoju, przy czym niższe poziomy rozwoju oznaczone za pomocą wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (HDI) w danym kraju AKP będą miały pozytywne odzwierciedlenie w przydzielonych środkach. Kryterium to zostanie określone na podstawie średniego HDI w latach 2005–2007, dla którego to okresu ONZ stosowała te same metody.

Kryteria przydziału środków zostaną określone na podstawie reprezentatywnych danych pochodzących sprzed 2011 roku obejmujących okres nieprzekraczający pięciu lat. Indykacyjny podział środków finansowych będzie w taki sam sposób uwzględniał wymienione trzy kryteria we wszystkich kwalifikujących się krajach korzystających z pomocy.

Po zastosowaniu kryterium, o którym mowa powyżej, Komisja poinformuje Parlament Europejski i Radę o zamierzonym wykorzystaniu indykatywnego przydziału finansowego, o którym mowa w załączniku IV, przed przyjęciem wieloletnich strategii wsparcia, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Informacje te uwzględnią indykatywną kwotę dostępną dla każdego kraju AKP będącego dostawcą bananów.

3. Komisja przyjmuje wieloletnie strategie wsparcia przez analogię do art. 19 i zgodnie z art. 21. Komisja dopilnowuje, by strategiom tym towarzyszyły geograficzne dokumenty strategiczne danego kraju i aby środki towarzyszące odnoszące się do bananów miały charakter tymczasowy.

Wieloletnie strategie wsparcia w odniesieniu do środków towarzyszących w sektorze bananów obejmują:

- a) uaktualniony profil środowiskowy uwzględniający należyte sektor bananów danego kraju i koncentrujący się między innymi na pestycydach;

- b) informacje o wynikach realizowanych w przeszłości programów pomocy w sektorze bananów;
- c) wskaźniki oceny postępów w odniesieniu do warunków dokonywania wydatków, jeżeli jako forma finansowania zostanie wybrane wsparcie z budżetu;
- d) oczekiwane rezultaty pomocy;
- e) harmonogram działań wspierających i oczekiwanych wydatków;
- f) sposoby osiągania i monitorowania postępów w przestrzeganiu uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych standardów MOP w zakresie prawa pracy oraz odpowiednich konwencji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, a także stosownych, uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych norm środowiskowych.

W wieloletnich ramach finansowych na lata 2007–2013, ustanowionych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (*), dokonuje się oceny programu środków towarzyszących w sektorze bananów i postępów krajów, których to dotyczy, obejmującej zalecenia dotyczące wszelkich niezbędnych środków, jakie należy podjąć, i ich charakteru.

(*) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.;

- 3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Przyjmowanie dokumentów strategicznych oraz wieloletnich programów indykatywnych

Dokumenty strategiczne i wieloletnie programy indykatywne, o których mowa w art. 19 i 20, ich przeglądy, o których mowa w art. 19 ust. 2 oraz w art. 20 ust. 1, oraz środki towarzyszące, o których mowa odpowiednio w art. 17 i 17a, przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 35 ust. 2.”;

- 4) art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zobowiązania budżetowe określa się na podstawie decyzji Komisji podejmowanych zgodnie z art. 17a ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1.”;

- 5) art. 31 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniach w sprawie udzielania zamówień publicznych lub zawierania umów w sprawie dotacji finansowanych na mocy programu tematycznego, określonego w art. 11–16 oraz programów określonych w art. 17 i 17a, poza osobami fizycznymi lub prawnymi kwalifikującymi się na mocy programu tematycznego lub

programów określonych w art. 17 i 17a, mogą uczestniczyć wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami kraju rozwijającego się, określonego jako taki przez OECD/DAC oraz wymienionego w załączniku II, lub osoby prawne mające siedzibę w takim kraju. Komisja publikuje i aktualizuje załącznik II na podstawie regularnych przeglądów wykazu odbiorców pomocy sporządzanego przez OECD/DAC oraz informuje o tym Radę.”;

6) art. 38 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 2007–2013 wynosi 17 087 mln EUR.

2. Indykatywne kwoty przydzielone na każdy spośród programów, o których mowa w art. 5–10, 11–16 oraz 17–17a, są określone w załączniku IV. Kwoty te ustanawia się na lata 2007–2013.”;

7) dodaje się załącznik IIIa w brzmieniu zawartym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

8) załącznik IV zastępuje się treścią załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IIIa

KRAJE AKP BĘDĄCE GŁÓWNYMI DOSTAWCAMI BANANÓW

1. Belize
 2. Kamerun
 3. Wybrzeże Kości Słoniowej
 4. Dominika
 5. Republika Dominikańska
 6. Ghana
 7. Jamajka
 8. Saint Lucia
 9. Saint Vincent i Grenadyny
 10. Surinam”.
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

INDYKATYWNY PODZIAŁ ŚRODKÓW FINANSOWYCH NA LATA 2007–2013

(w mln EUR)

Ogółem	17 087
Programy geograficzne:	10 057
Ameryka Łacińska	2 690
Azja	5 187
Azja Środkowa	719
Bliski Wschód	481
RPA	980
Programy tematyczne:	5 596
Inwestowanie w ludzi	1 060
Środowisko i zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi	804
Podmioty niepaństwowe i władze lokalne w procesie rozwoju	1 639
Bezpieczeństwo żywnościowe	1 709
Migracja i azyl	384
Kraje AKP objęte protokołem w sprawie cukru	1 244
Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów	190

OŚWIADCZENIE KOMISJI W SPRAWIE PROGRAMU ŚRODKÓW TOWARZYSZĄCYCH W SEKTORZE BANANÓW W RAMACH INSTRUMENTU FINANSOWANIA WSPÓŁPRACY NA RZECZ ROZWOJU

W konkretnym przypadku środków towarzyszących w sektorze bananów oraz wobec założeń i celów programu określonych w art. 17a instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju, Komisja Europejska potwierdza, że podczas ustalania indykatywnego podziału środków finansowych będzie stosować metodologię w sposób obiektywny i jednolity z uwzględnieniem znaczenia sektora bananów, a także sytuacji gospodarczej i sytuacji w zakresie rozwoju każdego z kwalifikujących się krajów korzystających z pomocy.

Komisja oświadcza, że zamierza stosować metodologię, która nadaje zbliżoną wagę pierwszym dwóm kryteriom; kryterium trzecie będzie natomiast stosowane jako współczynnik rozwoju. Celem takiej metodologii jest jednakowe – w odniesieniu do wszystkich krajów korzystających z pomocy – potraktowanie ich poziomu handlu bananami z Unią Europejską oraz znaczenia, jakie eksport bananów do Unii ma dla gospodarki każdego z krajów korzystających z pomocy. Względny poziom rozwoju będzie modyfikował przydział środków na korzyść krajów o niższym poziomie rozwoju, zgodnie z unijnymi celami rozwoju określonymi w Traktatach i instrumencie finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE WYKORZYSTYWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH W PRZYSZŁYCH WIELOLETNICH RAMACH FINANSOWYCH NA LATA 2014–2020

Parlament Europejski i Rada odnotowują komunikat Komisji Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM (2011) 500) ⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do postulowanego wykorzystywania aktów delegowanych w przyszłych zewnętrznych instrumentach finansowania; oczekuje także wniosków ustawodawczych, które zostaną należycie rozważone.

⁽¹⁾ W komunikacie Budżet z perspektywy „Europy 2020” (COM (2011) 500) Komisja stwierdza, że:
„Ponadto w przyszłych podstawach prawnych odnoszących się do poszczególnych instrumentów, Komisja proponuje korzystanie w szerszym zakresie z aktów delegowanych, aby umożliwić większą elastyczność w kierowaniu polityką w poszczególnych dziedzinach w okresie finansowania przy poszanowaniu prerogatyw obu organów władzy ustawodawczej”.

oraz

„Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Można byłoby to osiągnąć przez wykorzystanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niektórych aspektów programów, co nie tylko zapewniłoby organom ustawodawczym jednakową pozycję, ale także zapewniłoby większą elastyczność w ramach programowania. W odniesieniu do EFR proponuje się dostosowanie kontroli do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju z uwzględnieniem jego szczególnych cech”.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1342/2011**z dnia 13 grudnia 2011 r.****w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 w odniesieniu do włączenia obwodu kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dzięki unijnym przepisom dotyczącym małego ruchu granicznego, wprowadzonym rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen⁽²⁾, obowiązującym od 2007 r., uniknięto tworzenia barier dla handlu, wymiany społecznej i kulturalnej oraz współpracy regionalnej z państwami sąsiadującymi, zapewniając przy tym bezpieczeństwo całej strefy Schengen.
- (2) Położenie geograficzne obwodu kaliningradzkiego jest wyjątkowe – jest to stosunkowo niewielki obszar, otoczony ze wszystkich stron dwoma państwami członkowskimi, stanowiący jedyną enklawę w Unii Europejskiej; kształt obwodu i rozmieszczenie populacji sprawiają, że stosowanie standardowych zasad dotyczących definicji strefy przygranicznej spowodowałoby sztuczny podział enklawy, której tylko niektórzy mieszkańcy korzystaliby z ułatwień w ramach małego ruchu granicznego, podczas gdy większość, w tym mieszkańcy miasta Kaliningrad, nie miałaby takiej możliwości. Ze względu na jednorodny charakter obwodu kaliningradzkiego oraz w celu zintensyfikowania handlu, wymiany społecznej i kulturalnej oraz współpracy regionalnej należy w rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006 wprowadzić szczególne odstępstwo umożliwiające uznanie całego obwodu kaliningradzkiego za strefę przygraniczną.
- (3) Do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną należy także włączyć określoną strefę przygraniczną po polskiej stronie, aby stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 przyniosło w tym regionie rzeczywiste skutki w postaci zwiększonych możliwości handlu, wymiany

społecznej i kulturalnej oraz współpracy regionalnej między obwodem kaliningradzkim a głównymi ośrodkami północnej Polski.

- (4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza ogólnej definicji strefy przygranicznej i w pełni respektuje zasady i warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006, w tym w zakresie sankcji, jakie państwa członkowskie zobowiązane są nakładać na mieszkańców strefy przygranicznej, którzy nadużywają zasad małego ruchu granicznego.
- (5) Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do rozwoju partnerstwa strategicznego między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, zgodnie z priorytetowymi celami określonymi w planie działania dotyczącym wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, i wpisuje się w ogólne stosunki między Unią Europejską a Federacją Rosyjską.
- (6) Ze względu na fakt, że cel niniejszego rozporządzenia, tj. włączenie obwodu kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (7) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽⁴⁾.
- (8) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

- (9) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽²⁾.
- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 4 tego protokołu, w terminie sześciu miesięcy od dnia przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia, podejmuje decyzję o jego ewentualnej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾; dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) na końcu art. 3 pkt 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Obszary wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uznawane są za część strefy przygranicznej.”;
- 2) tekst zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

1. Obwód kaliningradzki
 2. Powiaty województwa pomorskiego w Polsce: pucki, miasto Gdynia, miasto Sopot, miasto Gdańsk, gdański, nowodworski, malborski
 3. Powiaty województwa warmińsko-mazurskiego w Polsce: miasto Elbląg, elbląski, braniewski, lidzbarski, bartoszycki, miasto Olsztyn, olsztyński, kętrzyński, mrągowski, węgorzewski, giżycki, gołdapski, olecki.”
-

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1343/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota Europejska przystąpiła do Porozumienia ustanawiającego Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego, zwanego dalej „Porozumieniem GFCM”, na podstawie decyzji Rady 98/416/WE z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego⁽³⁾ („GFCM”).
- (2) Porozumienie GFCM zapewnia odpowiednie ramy wielostronnej współpracy, której celem jest promowanie tworzenia, ochrony, racjonalnego gospodarowania zasobami morskimi w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym oraz jak najlepszego wykorzystywania tych zasobów na poziomach, które uznaje się za zrównoważone i gwarantujące niskie ryzyko załamania.
- (3) Umawiającymi się Stronami Porozumienia GFCM są Unia Europejska oraz Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Malta, Rumunia i Słowenia.
- (4) Zalecenia przyjęte przez GFCM są wiążące dla Umawiających się Stron. Ponieważ Unia jest umawiającą się stroną Porozumienia GFCM, zalecenia te są wiążące dla Unii i powinny tym samym zostać wdrożone w prawie unijnym, o ile treść nie została już w nim uwzględniona.
- (5) W trakcie dorocznych posiedzeń w latach 2005, 2006, 2007 i 2008 GFCM przyjęła kilka zaleceń i rezolucji w sprawie niektórych łowisk na obszarze objętym Porozumieniem GFCM, które zostały tymczasowo wdrożone w prawie unijnym w drodze corocznych rozporządzeń

w sprawie uprawnień do połowów lub – w przypadku zaleceń GFCM 2005/1 i 2005/2 – poprzez art. 4 ust. 3 i art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006⁽⁴⁾.

- (6) W celu zapewnienia jasności, uproszczenia przepisów i pewności prawa, a także z uwagi na fakt, że stały charakter zaleceń wymaga również stałego instrumentu prawnego do ich wdrożenia w prawie unijnym, należy wdrożyć te zalecenia za pośrednictwem jednego aktu ustawodawczego, do którego przysłać zalecenia można będzie dodawać poprzez jego zmiany.
- (7) Zalecenia GFCM mają zastosowanie do całego obszaru objętego Porozumieniem GFCM, zdefiniowanego w preambule do Porozumienia GFCM, czyli do Morza Śródziemnego, Morza Czarnego i wód przyległych, dlatego w celu zapewnienia jasności i pewności prawa wdrożenia tych zaleceń należy dokonać raczej w jednym oddzielnym rozporządzeniu niż poprzez wprowadzanie zmian do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, które odnosi się jedynie do Morza Śródziemnego.
- (8) Niektóre przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 powinny mieć zastosowanie nie tylko do Morza Śródziemnego, ale do całego obszaru objętego Porozumieniem GFCM. Należy zatem uchylić te przepisy w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 i włączyć je do niniejszego rozporządzenia. Ponadto należy doprecyzować przepisy dotyczące minimalnego rozmiaru oczka sieci określonego w tym rozporządzeniu.
- (9) „Obszary ograniczonych połowów” ustanowione w zaleceniach GFCM w odniesieniu do środków zarządzania przestrzennego są równoważne „chronionym obszarom połowowym” stosowanym w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006.
- (10) W trakcie dorocznego posiedzenia w dniach 23–27 marca 2009 r. GFCM przyjęła zalecenie w sprawie ustanowienia obszarów ograniczonych połowów w Zatoce Lwiej na podstawie opinii naukowej Naukowego Komitetu Doradczego („SAC”), zawartej w sprawozdaniu z jego jedenastego posiedzenia (sprawozdanie FAO nr 890). Należy wdrożyć ten środek za pośrednictwem systemu zarządzania nakładem połowowym.
- (11) W śródziemnomorskich połowach mieszanych selektywność niektórych narzędzi połowowych nie może przekraczać pewnego poziomu. Oprócz ogólnych kontroli i ograniczenia nakładu połowowego podstawowe znaczenie ma także ograniczenie nakładu połowowego

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 28.12.2010, s. 71.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 października 2011 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11; sprostowane w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6.

na obszarach gromadzenia się dorosłych osobników z ważnych stad, co powinno zapewnić odpowiednio niskie ryzyko spadku reprodukcji, umożliwiając tym samym ich zrównoważoną eksploatację. W związku z tym zaleca się w pierwszej kolejności ograniczenie do wcześniejszych poziomów nakładu połowowego wykorzystywanego na obszarze przeanalizowanym przez Naukowy Komitet Doradczy, a następnie niedopuszczanie do zwiększania tego poziomu.

- (12) Opinia, która stanowi podstawę środków zarządzania, powinna opierać się na naukowym wykorzystaniu stosownych danych dotyczących zdolności i działalności floty połowowej, statusu biologicznego eksploatowanych zasobów oraz społecznej i ekonomicznej sytuacji rybołówstwa. Dane te należy gromadzić i przekazywać w takim terminie, aby umożliwić organom pomocniczym GFCM przygotowanie opinii.
- (13) W trakcie dorocznego posiedzenia w 2008 roku GFCM przyjęła zalecenie w sprawie regionalnego programu środków przewidzianych przez państwo portu w celu zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów na obszarze objętym GFCM. Choć rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁽¹⁾ obejmuje zasadniczo przedmiot tego zalecenia i jest stosowane od dnia 1 stycznia 2010 r., pozostają pewne kwestie, takie jak częstotliwość, przedmiot i procedura kontroli portowych, do których należy odnieść się w niniejszym rozporządzeniu w celu dostosowania ich do specyfiki obszaru objętego Porozumieniem GFCM.
- (14) Komisji należy przekazać uprawnienia wykonawcze, aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do formatu i przekazywania: sprawozdania z działalności połowowej prowadzonej w obszarach ograniczonych połowów; wniosków o przeniesienie dni utraconych w związku ze złą pogodą w sezonie zamkniętym dla połowów koryfeny oraz sprawozdania z takiego przeniesienia; sprawozdania w kontekście gromadzenia danych na temat połowów koryfeny; informacji na temat stosowania minimalnego rozmiaru oczek sieci używanych w połowach włokami, eksploatujących zasoby denne Morza Czarnego; oraz danych dotyczących macierzy statystycznych; a także w odniesieniu do współpracy i wymiany informacji z Sekretarzem Wykonawczym GFCM. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾.
- (15) Aby zagwarantować, że Unia będzie nadal spełniała swoje zobowiązania wynikające z Porozumienia GFCM, Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania

aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: wdrożenia w prawie unijnym zmian, które stały się wiążące dla Unii, do istniejących środków GFCM, które już zostały wdrożone w prawie unijnym, jeżeli chodzi o przekazywanie Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM informacji na temat minimalnego rozmiaru oczka stosowanego na Morzu Czarnym; przekazywania Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM wykazu upoważnionych statków na użytek rejestru GFCM; środków przewidzianych przez państwo portu; współpracy, wymiany informacji i sprawozdawczości; tabeli, map i współrzędnych geograficznych podobszarów geograficznych GFCM; procedury inspekcji prowadzonych przez państwo portu w odniesieniu do statków; oraz macierzy statystycznych GFCM. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Podczas przygotowywania i redakcji aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić, by odpowiednie dokumenty były przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie jednocześnie, terminowo i prawidłowo,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zasady stosowania przez Unię ustanowionych przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (zwaną dalej „GFCM”) środków ochrony, zarządzania, eksploatacji, monitoringu, wprowadzania do obrotu i egzekwowania w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich rodzajów komercyjnej działalności połowowej i w zakresie akwakultury prowadzonych przez statki rybackie UE i obywateli państw członkowskich na obszarze objętym Porozumieniem GFCM.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do operacji połowowych przeprowadzanych wyłącznie w celu badań naukowych realizowanych za pozwoleniem i pod zwierzchnictwem państwa członkowskiego bandery i o których z wyprzedzeniem powiadomiono Komisję i państwa członkowskie, do których należą wody, gdzie przeprowadza się te badania. Państwa członkowskie prowadzące operacje połowowe w celu badań naukowych informują Komisję, państwa członkowskie, do których należą wody, gdzie przeprowadza się badania, oraz Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) o wszystkich połowach będących wynikiem takich operacji połowowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 3**Definicje**

Na użytek niniejszego rozporządzenia, poza definicjami zawartymi w art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „obszar objęty Porozumieniem GFCM” oznacza Morze Śródziemne, Morze Czarne i wody przyległe określone w Porozumieniu GFCM;
- b) „nakład połowowy” oznacza iloczyn zdolności połowowej statku rybackiego wyrażonej w kW lub w GT (pojemność brutto) i działalności wyrażonej liczbą dni na morzu;
- c) „dzień na morzu” oznacza każdy dzień kalendarzowy, w którym statek jest poza portem, niezależnie od tego, przez jaką część tego dnia statek ten jest obecny na danym obszarze;
- d) „numer w rejestrze floty rybackiej UE” oznacza numer we wspólnotowym rejestrze statków rybackich zdefiniowany w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącym rejestru statków rybackich Wspólnoty ⁽²⁾.

TYTUŁ II

ŚRODKI TECHNICZNE

ROZDZIAŁ I

Obszary ograniczonych połowów

Sekcja I

Obszar ograniczonych połowów w Zatoce Lwiej

Artykuł 4

Ustanowienie obszaru ograniczonych połowów

We wschodniej części Zatoki Lwiej ustanawia się obszar ograniczonych połowów, ograniczony odcinkami łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych:

- 42° 40' N, 4° 20' E
- 42° 40' N, 5° 00' E
- 43° 00' N, 4° 20' E
- 43° 00' N, 5° 00' E.

Artykuł 5

Nakład połowowy

Nakład połowowy – dotyczący zasobów dennych – dla statków używających sieci ciągnionych, dennych i pelagicznych sznurów

haczykowych oraz sieci dennych w obszarze ograniczonych połowów, o którym mowa w art. 4, nie przekracza poziomu nakładu połowowego zastosowanego w 2008 roku przez każde z państw członkowskich na tym obszarze.

Artykuł 6

Historia połowów

Najpóźniej do dnia 16 lutego 2012 r. państwa członkowskie przekazują Komisji w formie elektronicznej wykaz statków pływających pod ich banderami, które w historii swoich połowów mają połowy prowadzone w ciągu 2008 roku na obszarze, o którym mowa w art. 4, oraz na podobozarze geograficznym GFCM 7, zgodnie z definicją zawartą w załączniku I. Wykaz ten zawiera nazwę statku, jego numer w rejestrze floty rybackiej UE, okres, w którym statek był upoważniony do prowadzenia połowów na obszarze, o którym mowa w art. 4, oraz liczbę dni spędzonych w 2008 roku przez każdy ze statków na podobozarze geograficznym 7, a w szczególności na obszarze, o którym mowa w art. 4.

Artykuł 7

Upoważnione statki

1. Statkom upoważnionym do połowów na obszarze, o którym mowa w art. 4, państwo członkowskie wystawia upoważnienie do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾.

2. Statki rybackie, które w historii połowów nie mają połowów prowadzonych na obszarze, o którym mowa w art. 4, przed dniem 31 grudnia 2008 r., nie są upoważnione do rozpoczęcia połowów na tym obszarze.

3. Najpóźniej do dnia 16 lutego 2012 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych obowiązujących w dniu 31 grudnia 2008 r. dotyczących:

- a) maksymalnej liczby godzin dziennie, w których statek może prowadzić działalność połowową;
- b) maksymalnej liczby dni w tygodniu, w których statek może przebywać na morzu i pozostawać poza portem; oraz
- c) obowiązkowego czasu wyjścia statków rybackich z ich zarejestrowanego portu i powrotu do niego.

Artykuł 8

Ochrona wrażliwych siedlisk

Państwa członkowskie zapewniają, by obszar, o którym mowa w art. 4, był chroniony przed wpływem wszelkiej innej działalności człowieka zagrażającej utrzymaniu tych cech danego obszaru, które sprawiają, że jest on obszarem gromadzenia się tarlaków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Artykuł 9

Informacje

Każdego roku przed dniem 1 lutego państwa członkowskie przekazują Komisji w formie elektronicznej sprawozdanie dotyczące działalności połowowej prowadzonej na obszarze, o którym mowa w art. 4.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących formatu i przekazywania sprawozdania z tego typu działalności połowowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Sekcja II

Obszary ograniczonych połowów służące ochronie wrażliwych siedlisk głębinowych

Artykuł 10

Ustanowienie obszarów ograniczonych połowów

Połowy przy pomocy drąg ciągnionych i włoków dennych są zabronione na następujących obszarach:

- a) obszar ograniczonych połowów głębinowych „rafa Lophelia przy Capo Santa Maria di Leuca”, ograniczony odcinkami łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych:

— 39° 27,72' N, 18° 10,74' E

— 39° 27,80' N, 18° 26,68' E

— 39° 11,16' N, 18° 32,58' E

— 39° 11,16' N, 18° 04,28' E;

- b) obszar ograniczonych połowów głębinowych „obszar delty Nilu z zimnymi wyciekami węglowodorowymi”, ograniczony odcinkami łączącymi punkty o następujących współrzędnych:

— 31° 30,00' N, 33° 10,00' E

— 31° 30,00' N, 34° 00,00' E

— 32° 00,00' N, 34° 00,00' E

— 32° 00,00' N, 33° 10,00' E;

- c) obszar ograniczonych połowów głębinowych „góra podwodna Eratostenes”, ograniczony odcinkami łączącymi punkty o następujących współrzędnych:

— 33° 00,00' N, 32° 00,00' E

— 33° 00,00' N, 33° 00,00' E

— 34° 00,00' N, 33° 00,00' E

— 34° 00,00' N, 32° 00,00' E.

Artykuł 11

Ochrona wrażliwych siedlisk

Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy były wzywane do ochrony wrażliwych siedlisk głębinowych na obszarach, o których mowa w art. 10, w szczególności

przed wpływem wszelkich innych działań zagrażających utrzymaniu charakterystycznych cech tych siedlisk.

ROZDZIAŁ II

Ustanowienie okresu zamkniętego dla połowów koryfeny przy pomocy urządzeń powodujących koncentrację ryb

Artykuł 12

Okres zamknięty

1. Zakazuje się połowów koryfeny (*Coryphaena hippurus*) przy pomocy urządzeń powodujących koncentrację ryb od dnia 1 stycznia do dnia 14 sierpnia każdego roku.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie udowodni, że z powodu złej pogody statki rybackie pływające pod jego banderą nie mogły wykorzystać swoich normalnych dni połowowych, państwo to może przenieść dni utracone przez swoje statki w odniesieniu do połowów przy pomocy urządzeń powodujących koncentrację ryb do dnia 31 stycznia kolejnego roku. W takim przypadku przed końcem roku państwa członkowskie przedkładają Komisji wniosek w sprawie liczby dni do przeniesienia.

3. Ust. 1 i 2 mają również zastosowanie do strefy zarządzania, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące informacje:

a) sprawozdanie zawierające szczegółowe informacje o przerwaniu danej działalności połowowej, w tym odpowiednie dodatkowe informacje meteorologiczne;

b) nazwę statku oraz jego numer w rejestrze floty rybackiej UE.

5. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 2, w terminie 6 tygodni od daty otrzymania wniosku i informuje o niej państwo członkowskie w formie pisemnej.

6. Komisja informuje Sekretarza Wykonawczego GFCM o decyzjach podjętych na podstawie ust. 5. Przed dniem 1 listopada każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie z przeniesienia dni utraconych w poprzednim roku, o których mowa w ust. 2.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących formatu i przekazywania wniosków, o których mowa w ust. 4, oraz sprawozdania z takiego przeniesienia, o którym mowa w ust. 6. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 13

Upoważnienia do połowów

Statki rybackie upoważnione do udziału w połowach koryfeny otrzymują upoważnienia do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zostają ujęte w wykazie zawierającym nazwę statku oraz jego numer w rejestrze floty rybackiej UE, który jest przekazywany Komisji przez dane państwo członkowskie. Statki o całkowitej długości poniżej 10 metrów muszą mieć upoważnienie do połowów.

Ten wymóg dotyczy również strefy zarządzania, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

Artykuł 14

Gromadzenie danych

1. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, państwa członkowskie tworzą odpowiedni system gromadzenia i przetwarzania danych o połowach i nakładach połowowych.

2. Każdego roku do dnia 15 stycznia państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie na temat liczby statków prowadzących połowy oraz łącznych wyładunków i przeładunków koryfeny dokonanych w poprzednim roku przez statki rybackie pływające pod ich banderą na każdym z podobszarów geograficznych obszaru objętego Porozumieniem GFCM zgodnie z załącznikiem I.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących formatu i przekazywania tych sprawozdań. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

3. Komisja przekazuje informacje otrzymane od państw członkowskich Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM.

ROZDZIAŁ III

Narzędzia połowowe

Artykuł 15

Minimalny rozmiar oczka stosowany na Morzu Czarnym

1. Minimalny rozmiar oczka sieci używanych w połowach przy użyciu włoków, eksploatujących zasoby denne Morza Czarnego wynosi 40 mm. Nie można używać ani przechowywać na pokładzie paneli sieci o prześwicie oczka mniejszym niż 40 mm.

2. Przed dniem 1 lutego 2012 r. sieć, o której mowa w ust. 1, zastępuje się siecią o oczkach kwadratowych o rozmiarze 40 mm w worku albo – na należycie uzasadniony wniosek właściciela statku – siecią o oczkach romboidalnych o rozmiarze 50 mm, posiadającą uznaną selektywność pod względem wielkości co najmniej równą selektywności sieci o oczkach kwadratowych o rozmiarze 40 mm w worku.

3. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy przy użyciu włoków, eksploatując zasoby denne na Morzu Czarnym, przedkładają Komisji po raz pierwszy najpóźniej do dnia 16 lutego 2012 r., a następnie co 6 miesięcy, wykaz prowadzących takie działania na Morzu Czarnym statków rybackich wyposażonych w sieć o oczkach kwadratowych o rozmiarze 40 mm w worku albo sieci o oczkach romboidalnych o rozmiarze co najmniej 50 mm oraz stanowiący przez nie odsetek całej krajowej floty poławiającej włokami dennymi.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących formatu i przekazywania

informacji, o których mowa w niniejszym ustępie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM.

Artykuł 16

Połowy za pomocą drag ciągnionych i sieci ciągnionych

Zabrania się używania drag ciągnionych i sieci ciągnionych na głębokościach poniżej 1 000 metrów.

TYTUŁ III

ŚRODKI KONTROLI

ROZDZIAŁ I

Rejestr statków

Artykuł 17

Rejestr upoważnionych statków

1. Do dnia 1 grudnia każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji za pośrednictwem stosowanego zwykle systemu przetwarzania danych zaktualizowany wykaz statków o całkowitej długości powyżej 15 metrów, pływających pod jego banderą i zarejestrowanych na jego terytorium, którym zezwala na prowadzenie połowów na obszarze objętym Porozumieniem GFCM, wydając im upoważnienie do połowów.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) numer statku w rejestrze floty rybackiej UE oraz jego oznakę rybacką określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 26/2004;
- b) okres, w którym dozwolone są połowy lub przeładunek;
- c) używane narzędzia połowowe.

3. Do dnia 1 stycznia każdego roku Komisja przesyła zaktualizowany wykaz do Sekretarza Wykonawczego GFCM, tak by statki, których to dotyczy, mogły zostać umieszczone w rejestrze statków GFCM o całkowitej długości większej niż 15 metrów upoważnionych do połowów na obszarze objętym Porozumieniem GFCM (zwanym dalej „rejestrem GFCM”).

4. O jakiegokolwiek zmianie w wykazie, o którym mowa w ust. 1, powiadamia się Komisję co najmniej na 10 dni roboczych przed rozpoczęciem przez statek działalności połowowej na obszarze objętym Porozumieniem GFCM, tak by Komisja, za pośrednictwem stosowanego zwykle systemu przetwarzania danych, mogła przekazać te informacje Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM.

5. Statki rybackie UE o całkowitej długości powyżej 15 metrów, które nie zostały umieszczone w wykazie, o którym mowa w ust. 1, nie prowadzą połowów, nie zatrzymują na pokładzie, nie przeładowują ani nie wyładowują żadnego rodzaju ryb ani skorupiaków na obszarze objętym Porozumieniem GFCM.

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

6. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by:

- a) do prowadzenia działalności połowowej na obszarze objętym Porozumieniem GFCM upoważnione były – na warunkach określonych w upoważnieniu – wyłącznie statki rybackie pływające pod ich banderą, które zostały ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, i które mają na pokładzie wydane przez nie upoważnienie do połowów;
- b) nie wydawano upoważnienia do połowów statkom, które prowadziły nielegalne, nieuregulowane i nieraportowane połowy (zwane dalej „połowami NNN”) na obszarze objętym Porozumieniem GFCM lub w innym miejscu, chyba że nowi właściciele przedstawią właściwie udokumentowane dowody, że poprzedni właściciele i operatorzy nie mają już żadnego interesu prawnego ani finansowego ani nie czerpią korzyści z ich statków, nie sprawują kontroli nad nimi lub że ich statki nie biorą udziału ani nie są związane z połowami NNN;
- c) ich prawodawstwo krajowe w możliwie największym stopniu zakazywało właścicielom i operatorom ujętych w wykazie określonym w ust. 1 statków pływających pod ich banderą uczestnictwa w działalności połowowej na obszarze Porozumienia GFCM prowadzonych przez statki nieujęte w rejestrze GFCM lub związków z takimi działaniami;
- d) ich prawodawstwo krajowe w zakresie, w jakim jest to możliwe, wymagało, aby właściciele ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, statków pływających pod ich banderą byli obywatelami lub podmiotami prawnymi państwa członkowskiego bandery;
- e) ich statki spełniały wszystkie stosowne wymagania GFCM dotyczące środków ochrony i zarządzania.

7. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zakazania połowu, zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb oraz skorupiaków poławianych na obszarze objętym Porozumieniem GFCM przez statki o całkowitej długości powyżej 15 metrów nieujęte w rejestrze GFCM.

8. Państwa członkowskie bezzwłocznie przekazują Komisji wszelkie informacje o istnieniu poważnych powodów do podejrzeń, że statki o całkowitej długości powyżej 15 metrów, których nie ma w rejestrze GFCM, prowadzą połowy lub przeładunek ryb i skorupiaków na obszarze Porozumienia GFCM.

ROZDZIAŁ II

Środki przewidziane przez państwo portu

Artykuł 18

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do statków rybackich z państw trzecich.

Artykuł 19

Upřednie powiadomienie

W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 czas dla upředniego powiadomienia wynosi co

najmniej 72 godziny przed szacunkowym czasem przybycia do portu.

Artykuł 20

Inspekcje w portach

1. Niezależnie od art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 państwa członkowskie przeprowadzają w swoich wyznaczonych portach inspekcję co najmniej 15 % wyładunków i przeładunków w każdym roku.

2. Niezależnie od art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 statki rybackie przybywające do portów państw członkowskich bez wcześniejszego upoważnienia podlegają każdorazowo inspekcji.

Artykuł 21

Procedura inspekcji

Oprócz spełnienia wymogów przewidzianych w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 inspekcje w portach są zgodne z wymogami określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Odmowa korzystania z portu

1. Państwa członkowskie nie zezwalają statkom państw trzecich na korzystanie z ich portów w celu wyładunku, przeładunku lub przetwarzania produktów rybołówstwa złowionych na obszarze objętym Porozumieniem GFCM i odmawiają dostępu do usług portowych, w tym między innymi usług w zakresie uzupełniania zapasów paliwa lub innych zapasów, jeżeli statek:

- a) nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia;
- b) figuruje w wykazie statków, które prowadziły lub wspierały połowy NNN, przyjętym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem; lub
- c) nie ma ważnego upoważnienia do prowadzenia połowów lub działań związanych z połowami w obszarze objętym Porozumieniem GFCM.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu, nic nie powstrzymuje państw członkowskich od umożliwienia – w przypadku siły wyższej lub niebezpieczeństwa w rozumieniu art. 18 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza⁽¹⁾ – statkom państw trzecich korzystania z ich portów w zakresie usług ściśle niezbędnych do zaradzenia takim sytuacjom.

2. ust. 1 ma zastosowanie oprócz przepisów dotyczących odmowy korzystania z portu określonych w art. 4 ust. 2 i art. 37 ust. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

3. Jeżeli państwo członkowskie odmówiło statkowi państwa trzeciego możliwości skorzystania ze swoich portów zgodnie z ust. 1 i 2, bezzwłocznie powiadamia o takim działaniu kapitana statku, państwo bandery, Komisję i Sekretarza Wykonawczego GFCM.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

4. Jeżeli podstawy odmowy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają już zastosowania, państwo członkowskie anuluje odmowę i powiadamia o tym anulowaniu podmioty, o których mowa w ust. 3.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA, WYMIANA INFORMACJI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 23

Współpraca i wymiana informacji

1. Komisja i państwa członkowskie współpracują i wymieniają informacje z Sekretarzem Wykonawczym GFCM, w szczególności poprzez:

- a) wnioski o informacje z odpowiednich baz danych i przesyłanie do nich informacji;
- b) wnioski o nawiązanie współpracy oraz prowadzenie współpracy na rzecz propagowania skutecznego wdrażania przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe systemy informacji dotyczących rybołówstwa umożliwiały bezpośrednią elektroniczną wymianę informacji na temat inspekcji prowadzonych przez państwo portu, o których mowa w tytule III, pomiędzy tymi państwami i Sekretarzem Wykonawczym GFCM, przy należyтым uwzględnieniu odpowiednich wymogów w zakresie poufności.

3. Państwa członkowskie podejmują środki służące umożliwieniu elektronicznego rozpowszechniania informacji między odpowiednimi podmiotami krajowymi oraz do koordynacji działań tych podmiotów przy wdrażaniu środków określonych w tytule III rozdział II.

4. Na użytek niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ustanawiają wykaz punktów kontaktowych, który zostanie niezwłocznie przekazany drogą elektroniczną Komisji, Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM oraz umawiającym się stronom GFCM.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących współpracy i wymiany informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 24

Sprawozdawczość dotycząca macierzy statystycznych

1. Każdego roku do dnia 1 maja państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM dane dotyczące zadań 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 i 1.5 macierzy statystycznej GFCM zgodnie z sekcją C załącznika III.

2. W celu przekazania danych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie stosują system wprowadzania danych GFCM lub inny właściwy standard i protokół przesyłania danych określony przez Sekretarza Wykonawczego GFCM i dostępny na stronie internetowej GFCM.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o danych przekazanych na podstawie niniejszego artykułu.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczególne przepisy dotyczące formatu i przekazywania danych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, utworzony na mocy art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 26

Przekazanie uprawnień

W miarę konieczności, w celu dokonania wdrożenia w prawie Unii obowiązkowych dla Unii zmian do istniejących środków GFCM, które zostały już wdrożone w prawie Unii, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 27, tak aby zmienić przepisy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do:

- a) dostarczania informacji Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM na mocy art. 15 ust. 4;
- b) przekazywania Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM wykazu upoważnionych statków na mocy art. 17;
- c) środków przewidzianych przez państwo portu, określonych w art. 18–22;
- d) współpracy, wymiany informacji i sprawozdawczości, określonych w art. 23 i 24;
- e) tabeli, mapy i współrzędnych geograficznych podobszarów geograficznych GFCM, określonych w załączniku I;
- f) procedur inspekcji prowadzonych przez państwo portu w odniesieniu do statków, określonych w załączniku II; oraz
- g) macierzy statystycznych GFCM, określonych w załączniku III.

Artykuł 27

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 26, powierza się Komisji na okres trzech lat od dnia 19 stycznia 2012 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed zakończeniem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 26, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej określonej w niej daty. Nie narusza ona ważności już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 26 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 28

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 skreśla się ust. 3;
- 2) art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku sieci ciągnionych innych niż te, o których mowa w ust. 4, minimalny rozmiar oczka wynosi co najmniej:

- a) w przypadku sieci o oczkach kwadratowych – 40 mm w worku; lub
- b) na należycie uzasadniony wniosek właściciela statku – w przypadku sieci o oczkach romboidalnych – 50 mm, gdy sieć ta ma uznaną selektywność pod względem wielkości co najmniej równą selektywności sieci, o których mowa w lit. a).

Statki rybackie są uprawnione do używania i trzymania na pokładzie jedynie jednego z tych dwóch rodzajów sieci.

Do dnia 30 czerwca 2012 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat realizacji niniejszego ustępu i na tej podstawie, jak również na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2011 r., zaproponuje we właściwych przypadkach stosowne zmiany.”;

3) art. 24 traci moc;

4) art. 27 ust. 1 i 4 tracą moc.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

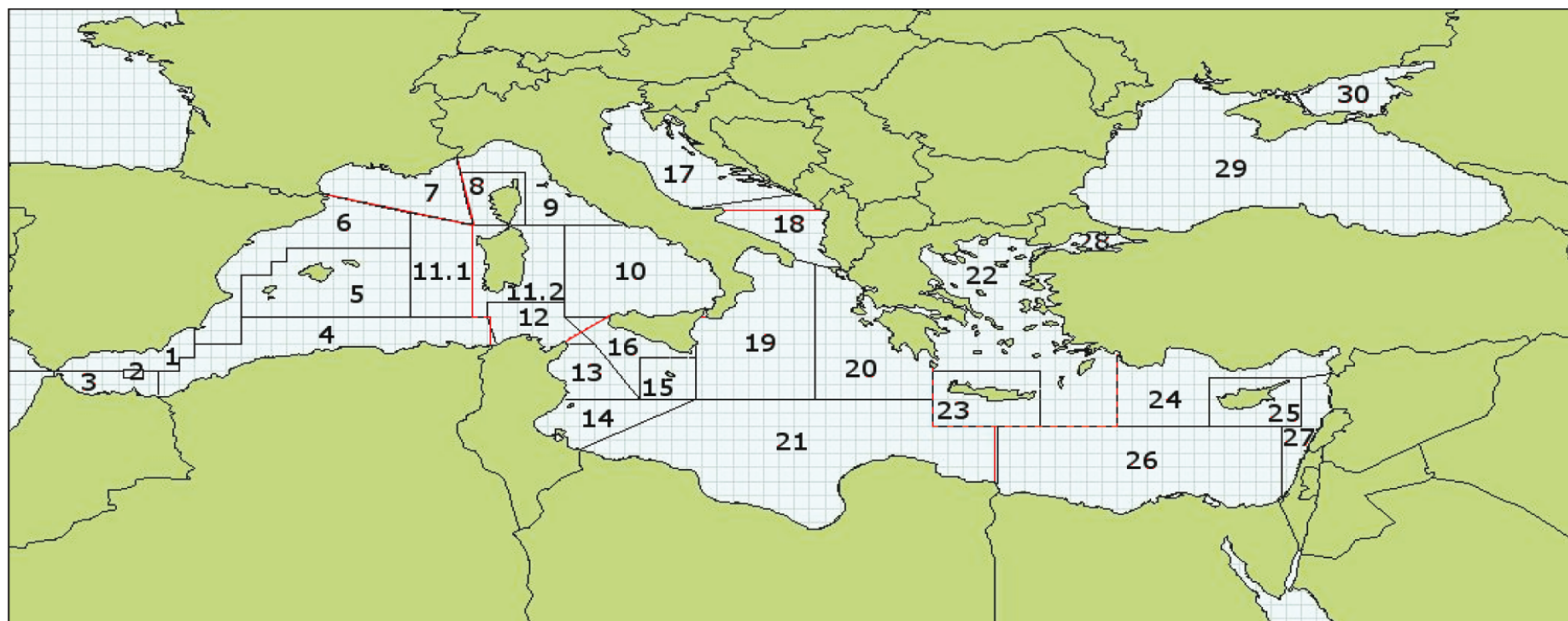
W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

A) Tabela podobszarów geograficznych GFCM

PODOBSZAR FAO	REGIONY STATYSTYCZNE FAO	GSA
ZACHODNI	1.1 BALEARY	1 północne Morze Albozańskie
		2 wyspa Alboran
		3 południowe Morze Albozańskie
		4 Algieria
		5 Baleary
		6 północna Hiszpania
		11.1 Sardynia (zachodnia)
	1.2 ZATOKA LWIA	7 Zatoka Lwia
	1.3 SARDYNIA	8 Korsyka
		9 Morze Liguryjskie i północne Morze Tyrreńskie
		10 południowe Morze Tyrreńskie
		11.2 Sardynia (wschód)
12 północna Tunezja		
ŚRODKOWY	2.1 MORZE ADRIATYCKIE	17 północne Morze Adriatyckie
		18 południowe Morze Adriatyckie (część)
	2.2 MORZE JOŃSKIE	13 Zatoka Al-Hammamat
		14 Mała Syrta
		15 Malta
		16 południe Sycylii
		18 południowe Morze Adriatyckie (część)
		19 zachodnie Morze Jońskie
		20 wschodnie Morze Jońskie
		21 południowe Morze Jońskie
		WSCHODNI
23 Kreta		
3.2 BASEN LEWANTYŃSKI	24 północny Basen Lewantyński	
	25 Cypr	
	26 południowy Basen Lewantyński	
	27 Basen Lewantyński	
MORZE CZARNE	4.1 MORZE MARMARA	28 Morze Marmara
	4.2 MORZE CZARNE	29 Morze Czarne
	4.3 MORZE AZOWSKIE	30 Morze Azowskie

B) Mapa podobszarów geograficznych GFCM (GSA) (GFCM, 2009)

— Statystyczne regiony FAO (czerwony) — GFCM GSA (czarny)

01 – północne Morze Albozańskie	09 – Morze Liguryjskie i północne Morze Tyrreńskie	16 – południe Sycylii	24 – północny Basen Lewantyński
02 – wyspa Alboran	10 – południowe i środkowe Morze Tyrreńskie	17 – północne Morze Adriatyckie	25 – Cypr
03 – południowe Morze Albozańskie	11.1 – Sardynia (zachodnia)	18 – południowe Morze Adriatyckie	26 – południowy Basen Lewantyński
04 – Algieria	11.2 – Sardynia (wschodnia)	19 – zachodnie Morze Jońskie	27 – Basen Lewantyński
05 – Baleary	12 – północna Tunezja	20 – wschodnie Morze Jońskie	28 – Morze Marmara
06 – północna Hiszpania	13 – Zatoka Al-Hammamat	21 – południowe Morze Jońskie	29 – Morze Czarne
07 – Zatoka Lwia	14 – Mała Syrta	22 – Morze Egejskie	30 – Morze Azowskie
08 – Korsyka	15 – Malta	23 – Kreta	

C) Współrzędne geograficzne podobszarów geograficznych GFCM (GSA) (GFCM, 2009)

GSA	GRANICE	GSA	GRANICE
1	Linia brzegowa 36° N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° 36' N 1° W	8	43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 20' N 8° E 41° 18' N 8° E
2	36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W	9	Linia brzegowa granica Francja–Włochy 43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 18' N 13° E
3	Linia brzegowa 36° N 5° 36' W 35° 49' N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 13' W granica Maroko–Algieria	10	Linia brzegowa (w tym północna Sycylia) 41° 18' N 13° E 41° 18' N 11° E 38° N 11° E 38° N 12° 30' E
4	Linia brzegowa 36° N 2° 13' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 38° N 0° 30' E 38° N 8° 35' E granica Algieria–Tunezja granica Maroko–Algieria	11	41° 47' N 6° E 41° 18' N 6° E 41° 18' N 11° E 38° 30' N 11° E 38° 30' N 8° 30' E 38° N 8° 30' E 38° N 6° E
5	38° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 38° N 6° E	12	Linia brzegowa granica Algieria–Tunezja 38° N 8° 30' E 38° 30' N 8° 30' E 38° 30' N 11° E 38° N 11° E 37° N 12° E 37° N 11° 04' E
6	Linia brzegowa 37° 36' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 41° 47' N 6° E 42° 26' N 3° 09' E	13	Linia brzegowa 37° N 11° 04' E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 35° N 11° E
7	Linia brzegowa 42° 26' N 3° 09' E 41° 20' N 8° E granica Francja–Włochy	14	Linia brzegowa 35° N 11° E 35° N 15° 18' E granica Tunezja–Libia
		15	36° 30' N 13° 30' E 35° N 13° 30' E 35° N 15° 18' E 36° 30' N 15° 18' E
		16	Linia brzegowa 38° N 12° 30' E 38° N 11° E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 36° 30' N 13° 30' E 36° 30' N 15° 18' E 37° N 15° 18' E
		17	Linia brzegowa 41° 55' N 15° 08' E granica Chorwacja– Czarnogóra

GSA	GRANICE
18	Linie brzegowe (po obu stronach) 41° 55' N 15° 08' E 40° 04' N 18° 29' E granica Chorwacja–Czarnogóra granica Albania–Grecja
19	Linia brzegowa (w tym wschodnia Sycylia) 40° 04' N 18° 29' E 37° N 15° 18' E 35° N 15° 18' E 35° N 19° 10' E 39° 58' N 19° 10' E
20	Linia brzegowa granica Albania–Grecja 39° 58' N 19° 10' E 35° N 19° 10' E 35° N 23° E 36° 30' N 23° E
21	Linia brzegowa granica Tunezja–Libia 35° N 15° 18' E 35° N 23° E 34° N 23° E 34° N 25° 09' E granica Libia–Egipt
22	Linia brzegowa 36° 30' N 23° E 36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 29° E 36° 43' N 29° E

GSA	GRANICE
23	36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 23° E
24	Linia brzegowa 36° 43' N 29° E 34° N 29° E 34° N 32° E 35° 47' N 32° E 35° 47' N 35° E granica Turcja–Syria
25	35° 47' N 32° E 34° N 32° E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E
26	Linia brzegowa granica Libia–Egipt 34° N 25° 09' E 34° N 34° 13' E Granica Egipt–Strefa Gazy
27	Linia brzegowa granica Egipt–Strefa Gazy 34° N 34° 13' E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E granica Turcja–Syria
28	
29	
30	

ZAŁĄCZNIK II

Procedury inspekcji statków prowadzonych przez państwo portu

1. Dane identyfikacyjne statku

Inspektorzy portowi:

- a) sprawdzają ważność oficjalnej dokumentacji przechowywanej na pokładzie, w razie potrzeby poprzez odpowiednie kontakty z państwem bandery lub za pośrednictwem międzynarodowych rejestrów statków;
- b) w razie potrzeby zapewniają oficjalne tłumaczenie dokumentacji;
- c) sprawdzają, czy nazwa statku, bandera, numer i oznaka rybacka (oraz numer identyfikacyjny statku nadany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO), jeżeli jest dostępny), a także międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy są poprawne;
- d) w miarę możliwości sprawdzają, czy statek zmienił nazwę lub banderę, a jeżeli tak – odnotowują poprzednie nazwy i bandery;
- e) odnotowują port rejestracji, nazwę/imię i nazwisko oraz adres właściciela (a także operatora i posiadacza zależnego, jeżeli nie jest to ta sama osoba co właściciel), agenta i kapitana statku, w tym niepowtarzalny numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa i zarejestrowanego właściciela, jeżeli jest dostępny; oraz
- f) odnotowują nazwę/imię i nazwisko oraz adres ewentualnych poprzednich właścicieli z okresu ostatnich pięciu lat.

2. Upoważnienia

Inspektorzy portowi sprawdzają, czy upoważnienia do połowów lub przewozu ryb i produktów rybołówstwa są zgodne z informacjami uzyskanymi na mocy pkt 1, a także kontrolują okres ważności upoważnień i ich zastosowanie do obszarów, gatunków i narzędzi połowowych.

3. Inne dokumenty

Inspektorzy portowi dokonują przeglądu całej właściwej dokumentacji, w tym dokumentów w formacie elektronicznym. Właściwa dokumentacja może obejmować dzienniki, w szczególności dziennik połowowy, oraz listę załogi, plany sztauerskie oraz szkice lub opisy ładowni rybnych, jeżeli są one dostępne. Ładownie te lub inne pomieszczenia mogą być przedmiotem inspekcji w celu sprawdzenia, czy ich wymiary i skład odpowiadają szkicom lub opisom, a także czy sztautowanie przebiega zgodnie z planami sztauerskimi. W stosownych przypadkach dokumentacja ta obejmuje również dokumenty połowowe lub dokumenty handlowe wydane przez regionalną organizację ds. rybołówstwa.

4. Narzędzia połowowe

- a) Inspektorzy portowi sprawdzają, czy narzędzia połowowe na pokładzie spełniają warunki określone w upoważnieniu. Narzędzia mogą być również skontrolowane w celu upewnienia się, czy takie cechy, jak m.in. rozmiar oczek sieci (i ewentualnych urządzeń), długość sieci i rozmiar haczyków są zgodne z obowiązującymi przepisami i czy oznaczenia na narzędziach odpowiadają oznaczeniom narzędzi dozwolonych na danym statku.
- b) Inspektorzy portowi mogą również przeszukać statek pod kątem narzędzi połowowych trzymanyh w ukryciu lub narzędzi połowowych, które z innych względów są nielegalne.

5. Ryby i produkty rybołówstwa

- a) Na ile to możliwe, inspektorzy portowi sprawdzają, czy ryby i produkty rybołówstwa znajdujące się na pokładzie zostały złowione zgodnie z warunkami określonymi we właściwych upoważnieniach. W trakcie tej czynności inspektorzy portowi sprawdzają dziennik połowowy i przedłożone raporty, w tym w stosownych przypadkach raporty przekazane za pośrednictwem systemu monitorowania statków (VMS).
- b) W celu określenia ilości i gatunków znajdujących się na pokładzie inspektorzy portowi mogą przeprowadzić kontrolę ryb w ładowni lub w trakcie wyładunku. W trakcie tej czynności inspektorzy portowi mogą otwierać pojemniki, w które ryby są pakowane, i przemieszczać ryby lub pojemniki w celu upewnienia się co do stanu ładowni rybnych.
- c) W trakcie wyładunku statku inspektorzy portowi mogą sprawdzić gatunki wyładowywanych ryb i ich ilości. Taka kontrola może obejmować rodzaj produktu, wagę w relacji pełnej (ilości określone na podstawie dziennika połowowego) i współczynnik przeliczeniowy stosowany do przeliczenia wagi ryb przetworzonych na wagę w relacji pełnej. Inspektorzy portowi mogą również poddać kontroli ewentualne ilości zatrzymane na pokładzie.

d) Inspektorzy portowi mogą dokonać przeglądu ilości i składu całego połowu na pokładzie, w tym przez pobranie próbek.

6. Kontrola połowów NNN

Stosuje się art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

7. Sprawozdanie

Inspektor sporządza i podpisuje sprawozdanie na piśmie po zakończeniu inspekcji, a jego egzemplarz przekazuje kapitanowi statku.

8. Wyniki inspekcji przeprowadzonych przez państwo portu

Wyniki inspekcji przeprowadzonych przez państwo portu obejmują co najmniej następujące informacje:

1) Dane referencyjne inspekcji

- organ dokonujący inspekcji (nazwa organu dokonującego inspekcji lub innego podmiotu wyznaczonego w tym celu przez ten organ),
- imię i nazwisko inspektora,
- data i godzina inspekcji,
- port inspekcji (miejsce, w którym statek został poddany inspekcji), oraz
- data (data sporządzenia sprawozdania).

2) Dane identyfikacyjne statku

- nazwa statku,
- rodzaj statku,
- rodzaj narzędzi połowowych,
- oznaka rybacka (numer boczny statku) i numer nadany przez IMO (jeżeli jest dostępny) lub w stosownych przypadkach inny numer,
- międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy,
- numer MMSI (identyfikator morskiej służby ruchomej), jeżeli jest dostępny,
- państwo bandery (państwo, w którym statek jest zarejestrowany),
- ewentualne wcześniejsze nazwy i bandery,
- port macierzysty (port rejestracji statku) i wcześniejsze porty macierzyste,
- właściciel statku (nazwa/imię i nazwisko, adres, dane kontaktowe),
- posiadacz zależny statku, jeżeli nie jest to ta sama osoba co właściciel statku (nazwa/imię i nazwisko, adres, dane kontaktowe),
- operator statku odpowiedzialny za używanie statku, jeżeli nie jest to ta sama osoba co właściciel statku (nazwa/imię i nazwisko, adres, dane kontaktowe),
- agent statku (nazwisko, adres, dane kontaktowe),
- nazwa/imię i nazwisko oraz adres ewentualnych poprzednich właścicieli,
- imię i nazwisko, obywatelstwo i uprawnienia morskie kapitana statku i oficera połowowego, oraz
- lista załogi.

3) Upoważnienie do połowów (licencje/zezwoleń)

- upoważnienie statków do połowów lub przewozu ryb i produktów rybołówstwa,

- państwa wydające upoważnienia,
 - warunki określone w upoważnieniach, w tym obszary i okres ważności,
 - właściwa regionalna organizacja ds. rybołówstwa,
 - obszary, zakres stosowania i okres ważności upoważnień,
 - szczegółowe informacje na temat przydziału objętego upoważnieniem – kwota, nakład połowowy lub inne,
 - dozwolone: gatunki, przyłowy oraz narzędzia połowowe, oraz
 - zapisy i dokumenty dotyczące przeładunków (w stosownych przypadkach).
- 4) Informacje dotyczące rejsu połowowego
- data, godzina, obszar i miejsce bieżącego, rozpoczętego rejsu połowowego,
 - obszary, na których przebywał statek (wplynięcie na poszczególne obszary i wypłynięcie z nich),
 - operacje przeładunkowe na morzu (data, gatunki, miejsce, ilość przeładowanych ryb),
 - ostatni port, w którym przebywał statek,
 - data i godzina zakończenia bieżącego rejsu połowowego, oraz
 - w stosownych przypadkach – planowany kolejny port.
- 5) Wyniki inspekcji połowów
- początek i koniec wyładunku (data i godzina),
 - gatunki ryb,
 - rodzaj produktu,
 - waga w relacji pełnej (ilości określone na podstawie dziennika),
 - właściwy współczynnik przeliczeniowy,
 - waga ryb przetworzonych (wyładowane ilości w podziale na gatunki i postać),
 - ekwiwalent wagi w relacji pełnej (ilości wyładowane w ekwiwalencie wagi w relacji pełnej, tzn. „iloczyn masy produktu i współczynnika przeliczeniowego”),
 - zamierzone miejsce przeznaczenia ryb i produktów rybołówstwa poddanych inspekcji, oraz
 - ilości i gatunki ryb ewentualnie zatrzymane na pokładzie.
- 6) Wyniki inspekcji narzędzi połowowych
- szczegółowe informacje na temat rodzajów narzędzi połowowych.
- 7) Wnioski
- wnioski z inspekcji, w tym stwierdzenie naruszeń, których popełnienie podejrzewa się, i odniesienie do odpowiednich przepisów i środków. Materiały dowodowe załączone do sprawozdania z inspekcji.
-

ZAŁĄCZNIK III

A) Segmentacja floty GFCM/SAC

Grupy	< 6 metrów	6–12 metrów	12–24 metrów	Powyżej 24 metrów
1. Wielozadaniowe łodzie rybackie bez silnika	A			
2. Wielozadaniowe rybackie łodzie silnikowe	B	C		
3. Trawlery		D	E	F
4. Sejnery		G	H	
5. Taklowce		I		
6. Trawlery do połowów pelagicznych		J		
7. Sejnery tuńczykowe			K	
8. Trawlery do połowów dragą		L		
9. Statki wielozadaniowe			M	

Opis segmentów:

- A *Wielozadaniowe łodzie rybackie bez silnika* — wszystkie statki o długości poniżej 12 metrów (długość całkowita), bez silnika (napędu wiatrowego lub mechanicznego).
- B *Wielozadaniowe rybackie łodzie silnikowe o długości poniżej 6 m* — wszystkie statki o długości poniżej 6 metrów (długość całkowita) wyposażone w silnik.
- C *Wielozadaniowe rybackie łodzie silnikowe o długości od 6 do 12 m* — wszystkie statki o długości od 6 do 12 metrów (długość całkowita) wyposażone w silnik, które używają różnych narzędzi połowowych w trakcie roku bez wyraźnej dominacji jednego rodzaju tych narzędzi lub które używają narzędzi połowowych nieuwzględnionych w niniejszej klasyfikacji.
- D *Trawlery o długości poniżej 12 m* — wszystkie statki o długości poniżej 12 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie włokiem dennym.
- E *Trawlery o długości od 12 do 24 m* — wszystkie statki o długości od 12 do 24 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie włokiem dennym.
- F *Trawlery o długości powyżej 24 m* — wszystkie statki o długości powyżej 24 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie włokiem dennym.
- G *Sejnery o długości od 6 do 12 m* — wszystkie statki o długości od 6 do 12 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie okrężnicą.
- H *Sejnery o długości powyżej 12 m* — wszystkie statki o długości powyżej 12 m (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie okrężnicą, z wyjątkiem statków używających okrężnicy do połowów tuńczyków w dowolnym okresie roku.
- I *Taklowce o długości powyżej 6 m* — wszystkie statki o długości powyżej 6 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie takłami.
- J *Trawlery do połowów pelagicznych o długości powyżej 6 m* — wszystkie statki o długości powyżej 6 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie włokiem pelagicznym.
- K *Sejnery tuńczykowe* — wszystkie statki poławiające okrężnicą do połowów tuńczyków przez dowolnie długi okres w ciągu roku.
- L *Trawlery do połowów dragą mające długość powyżej 6 m* — wszystkie statki o długości powyżej 6 metrów (długość całkowita), przeznaczające ponad 50 procent nakładu na poławianie dragą.
- M *Statki wielozadaniowe o długości powyżej 12 m* — wszystkie statki o długości powyżej 12 metrów (długość całkowita), które w ciągu roku używają różnych narzędzi połowowych bez wyraźnej dominacji jednego rodzaju tych narzędzi lub które używają narzędzi połowowych nieuwzględnionych w niniejszej klasyfikacji.

Uwaga: Wszystkie komórki są przeznaczone do gromadzenia informacji. W przypadku komórek, które w powyższej tabeli pozostawiono niewypełnione, uznaje się za mało prawdopodobne, by liczba statków była znacząca. W razie potrzeby zaleca się jednak łączenie informacji z „pustych komórek” z najbardziej właściwymi sąsiadującymi „szarymi komórkami”.

B) Tabela pomiaru nominalnego nakładu połowowego

Narzędzie połowowe	Liczba i rozmiar	Zdolność	Działalność	Nakład nominalny ⁽¹⁾
Draga (do mięczaków)	Otwarty otwór, szerokość otworu	GT	Czas połowu	Trałowana powierzchnia dna ⁽²⁾
Włók (w tym dragi do płastugokształtnych)	Rodzaj włoku (pelagiczny, denny) GT lub GRT Moc silnika Rozmiar oczka sieci Wielkość sieci (szerokość otworu) Prędkość	GT	Czas połowu	GT * dni GT * godziny kW * dni
Okrężnica	Długość i głębokość zanurzenia sieci GT Lekki napęd Liczba małych łodzi	GT Długość i opad sieci	Czas poszukiwań Zaciąg	GT * zaciągi Długość sieci * zaciągi
Sieci	Rodzaj sieci (np. sieci trójścienne, sieci skrzelowe itp.) Długość sieci (stosowana w przepisach) GT Powierzchnia sieci Rozmiar oczka sieci	Długość i opad sieci	Czas połowu	Długość sieci * dni Powierzchnia * dni
Sznury haczykowe	Liczba haczyków GT Liczba sznurów haczykowych Cechy haczyków Przynęta	Liczba haczyków Liczba sznurów haczykowych	Czas połowu	Liczba haczyków * godziny Liczba haczyków * dni Liczba sznurów haczykowych * dni/godziny
Pułapki	GT	Liczba pułapek	Czas połowu	Liczba sieci pułapkowych * dni
Okrężnica/urządzeń powodujących koncentrację ryb	Liczba urządzeń powodujących koncentrację ryb	Liczba urządzeń powodujących koncentrację ryb	Liczba rejsów	Liczba urządzeń powodujących koncentrację ryb * Liczba rejsów

⁽¹⁾ Środki nakładu, które nie obejmują czasu działalności, należy odnieść do pewnego okresu (tj. do roku).

⁽²⁾ Należy odnieść do konkretnego obszaru (z podaniem powierzchni) w celu oszacowania intensywności połowów (nakład/km²) i powiązania nakładu z eksploatowanymi biocenozami.

C) Zadanie 1 GFCM – Jednostki operacyjne

GFCM, zadanie 1:
GSA lub inny (należy podać nazwę): _____

Segment floty		Liczba statków
A	Wielozadaniowe łodzie rybackie bez silnika	≤ 12
B	Wielozadaniowe rybackie łodzie silnikowe	< 6
C	Wielozadaniowe rybackie łodzie silnikowe	6-12
D	Trawlery rybackie łodzie silnikowe	≤ 12
E	Trawlery	12-24
F	Trawlery	> 24
G	Sejpery	6-12
H	Sejpery	> 12
I	Taklowce	> 12
J	Trawlery do połowów pelagicznych	> 6
K	Sejpery tuńczykowe	> 12
L	Trawlery do połowów dragą	> 6
M	Statki wielozadaniowe	> 12

Zmienne floty i obszaru

Liczba statków
Zdolność

Zmienne składniki ekonomiczne

Pojemność brutto
Moc w KM
Wielkość zatrudnienia
Udział wynagrodzeń w %
Masa przy wyładunku
Wartość wyładunku
Całkowita wartość statków we flocie
Liczba dni połowowych rocznie na statek
Liczba godzin połowowych dziennie na statek
Koszt połowów dziennie na statek
Roczne koszty stałe na statek

Główne zmienne składniki zasobów i

Kod jednostki operacyjnej
Działanie
Narzędzie połowowe
Gatunki docelowe
Główne powiązane gatunki
Okres połowów
Numer statku
Obszary

Zmienne nakładu

Polow/Wyładunek
Jednostka miary
Wydalność połowowa
Odrzuty
Przyłów

Zmienne parametry biologiczne

Przedział długości złowionego gatunku
Średnia długość
Plec
Dojrzałość
Biologiczne punkty referencyjne

Krajowe	Regionalne	Kategorie narzędzi połowowych														
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	20	25	98	99
		Sieci okrążające	Niewody	Włoki	Drugi	Podrywki	Narzędzia nakrywkowe	Sieci skrzelowe i sieci oplatające	Pułapki sieclowe	Haki i liny	Narzędzia zaczepiające i raniące	Urządzenia połowowe	Narzędzia różne	Reakcyjne narzędzia połowowe	Inne narzędzia	Narzędzia niezane lub nieokreślone

SPROSTOWANIA

PROTOKÓŁ O SPROSTOWANIU

do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach dnia 16 kwietnia 2003 roku

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 236 z 23 września 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne z 23 września 2003 r.)

Niniejsze sprostowanie zostało sporządzone w drodze protokołu o sprostowaniu, podpisanego w Rzymie dnia 2 grudnia 2011 r., którego depozytariuszem jest rząd Republiki Włoskiej.

1. Protokoły dołączone do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej

Protokół w sprawie kryteriów konwergencji określonych w artykule 109j Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (1992)

Artykuł	Zamiast:	Powinno być:
Artykuł 1 zdanie pierwsze	Kryterium stabilności cen określone w artykule 109j ustęp 1 pierwszy myślnik niniejszego Traktatu oznacza, że Państwo Członkowskie ma trwały poziom stabilności cen, a średnia stopa inflacji, odnotowana w tym państwie w ciągu jednego roku poprzedzającego badanie, nie przekracza o więcej niż 1,5 punktu procentowego inflacji trzech Państw Członkowskich o najbardziej stabilnych cenach.	Kryterium stabilności cen określone w artykule 109j ustęp 1 pierwszy myślnik niniejszego Traktatu oznacza, że Państwo Członkowskie ma trwały poziom stabilności cen, a średnia stopa inflacji, odnotowana w tym państwie w ciągu jednego roku poprzedzającego badanie, nie przekracza o więcej niż 1,5 punktu procentowego inflacji w co najwyżej trzech Państwach Członkowskich o najbardziej stabilnych cenach.
Artykuł 3 zdanie pierwsze	Kryterium udziału w mechanizmie kursów walut Europejskiego Systemu Walutowego, określonego w artykule 109j ustęp 1 akapit trzeci niniejszego Traktatu, oznacza, że Państwo Członkowskie stosowało normalne granice wahań, przewidziane w mechanizmie kursów walut Europejskiego Systemu Walutowego, bez poważnych napięć przynajmniej przez dwa lata przed badaniem.	Kryterium udziału w mechanizmie kursów walut Europejskiego Systemu Walutowego, określonego w artykule 109j ustęp 1 trzeci myślnik niniejszego Traktatu, oznacza, że Państwo Członkowskie stosowało normalne granice wahań, przewidziane w mechanizmie kursów walut Europejskiego Systemu Walutowego, bez poważnych napięć przynajmniej przez dwa lata przed badaniem.
Artykuł 4 zdanie pierwsze	Kryterium konwergencji stóp procentowych określone w artykule 109j ustęp 1 czwarty myślnik niniejszego Traktatu oznacza, że w ciągu jednego roku przed badaniem Państwo Członkowskie posiadało średnią nominalną długoterminową stopę procentową nie przekraczającą więcej niż o dwa punkty procentowe stopy procentowej trzech Państw Członkowskich o najbardziej stabilnych cenach.	Kryterium konwergencji stóp procentowych określone w artykule 109j ustęp 1 czwarty myślnik niniejszego Traktatu oznacza, że w ciągu jednego roku przed badaniem Państwo Członkowskie posiadało średnią nominalną długoterminową stopę procentową nie przekraczającą więcej niż o dwa punkty procentowe stopy procentowej w co najwyżej trzech Państwach Członkowskich o najbardziej stabilnych cenach.

2. Dołączony do Aktu Przystąpienia Traktat z Nicei zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, Traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty (2001)

Artykuł	Zamiast:	Powinno być:
Artykuł 1 punkt 5 dotyczący zmiany artykułu 25 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej	Rada może upoważnić Komitet do podjęcia, w celu i na czas trwania operacji zarządzania kryzysami, określonych przez Radę decyzji dotyczących kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad operacją, bez uszczerbku dla artykułu 47	Rada może upoważnić Komitet do podjęcia, w celu i na czas trwania operacji zarządzania kryzysowego, określonych przez Radę decyzji dotyczących kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad operacją, bez uszczerbku dla artykułu 47

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

